

Europese conferentie voor ouders

**Het voortbrengen
van de volgende generatie
voor het gemeenteleven**

Overzichten

Juni 2020

DANKWOORD

De auteurs willen graag hun dank betuigen aan de bediening van Watchman Nee en Witness Lee in het voorbereiden van dit materiaal. Zij hebben het woord van God geopend en wij gaan hier in binnen. Verder willen de auteurs hun waardering uitspreken naar Living Stream Ministry, die genadig toestemming heeft gegeven om gebruik te maken van verschillende citaten in het voorbereiden van deze overzichten voor de ouders, jongeren en kinderen in het wederopbouwwerk van de Heer.

Alle schriftlezingen zijn geciteerd uit Nederlands Bijbelgenootschap 1951 (Oude Testament) en Telos vertaling (Nieuwe Testament) tenzij anders vermeld.

Alle uittreksels uit de bediening komen uit de bediening van Watchman Nee of Witness Lee, gepubliceerd door Living Stream Ministry, Anaheim, CA. Gebruikt met toestemming, alle rechten voorbehouden.

**DE VOLGENDE GENERATIE VOORTBRENGEN
VOOR HET GEMEENTELEVEN**

Boodschap 1

Een heilig huwelijk voor Gods voornemen

Schriftlezing: Gn. 1:26-28; 2:18, 23-24; Mt. 19:4-6; Heb. 13:4; Pr. 9:9; Spr. 5:18;
Mal. 2:14-15; Gal. 2:20; Fil. 1:21a; Ef. 5:18-33; Kol. 3:16-19

I. Het huwelijksleven is het fundament van het gezinsleven, het gezinsleven is de basis van ons dagelijkse leven en ons dagelijkse leven is de basis van het gemeenteleven; hierin zien we het cruciale belang van ons huwelijksleven—Heb. 13:4:

- A. Het huwelijk is een zeer belangrijk aspect van het gemeenteleven; of een gemeente zuiver en gezond is of haar element en essentie verliest, hangt sterk af van het huwelijksleven; we moeten het huwelijk niet als iets kleins beschouwen, maar we moeten het in ere houden—Heb. 13:4; verw. 1 Tes. 4:3-8.
- B. Paulus had een last om in Efeziërs 5 tegelijkertijd over zowel het huwelijksleven als het gemeenteleven te schrijven; Paulus splitste het huwelijksleven niet van het gemeenteleven, maar vermengde ze juist met elkaar, omdat hij wist dat het huwelijksleven deel uitmaakt van het gemeenteleven—Ef. 5:22-33.

II. Het huwelijk is bepaald door God en is belangrijk voor God—Gn. 2:18; Mt. 19:4-5:

- A. Toen God de mens schiep, zag Hij dat het niet goed was dat de mens alleen was. Daarom was Hij vastberaden een helper te maken voor de mens als zijn wederhelft; hieraan zien we dat het huwelijk overeenstemt met Gods goddelijke en heilige bepaling—Gn. 2:18:
 - 1. Direct nadat God de mens had gemaakt, gaf Hij hem deze opdracht: “Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde”, dit betekent dat hij de aarde moest vullen met mensen—Gn. 1:28.
 - 2. Dit duidt aan dat ons huwelijk moet overeenstemmen met Gods voornemen en gericht moet zijn op Gods voornemen; Gods voornemen met het huwelijk is dat Hij ons wil gebruiken om het bestaan van de mens op aarde te behouden—Gn. 1:27-28.
 - 3. De mens moet Gods voorziening genieten voor zijn wandel, en het huwelijksleven voor het bestaan en de vermenigvuldiging van de mens om de aarde te vullen zodat God een groep mensen kan redden om de Gemeente—het Lichaam van Christus—voort te brengen, dat zal resulteren in het Nieuwe Jeruzalem als Gods eeuwige vergroting en uitdrukking volgens Gods eeuwige economie—Pr. 9:7-9, en voetnoot 71, RcV; Spr. 5:18; Mal. 2:14-15, en voetnoot 151, RcV; Ef. 1:22-23; Op. 21:2, 10.
- B. Gods vijand heeft het verlangen om de voltooiing van Gods doel te vernietigen, dat afhankelijk is van het menselijke huwelijk—1 Tim. 4:1-3:
 - 1. Vijanden die Gods doel willen vernietigen vallen deze goddelijke zaak van Gods bepaling aan, door mensen op een losbandige manier te laten trouwen of ze te verbieden te trouwen—1 Tim. 4:1-3; Lc. 17:26-27.
 - 2. We moeten beseffen dat de ideologie om niet te trouwen van demonen komt, van Gods vijanden.
- C. Het huwelijk is een symbool van het verbond tussen Christus en de Gemeente—Gn. 2:18, 21-24; Ef. 5:22-32:
 - 1. Adam beeldt God in Christus af als de echte, universele Echtgenoot, die een vrouw voor Zichzelf zoekt; Adams behoefte aan een vrouw beeldt Gods behoefte af in Zijn economie om een vrouw te hebben als Zijn wederhelft, Zijn aanvulling (let. zijn parallel)—Rom. 5:14; verw. Js. 54:5; Joh. 3:29; 2 Kor. 11:2; Ef. 5:31-32; Op. 21:9.
 - 2. God verlangt ernaar om zowel Adam, die Christus afbeeldt, te hebben, als Eva, die de

Gemeente afbeeldt; Zijn voornemen is “dat zij heersen” (Gn. 1:26); Hij wil een zegevierende Christus plus een zegenvierende Gemeente; God wil dat Christus en de Gemeente heersen—Rom. 5:17; 16:20; Ef. 1:22-23.

III. In ons huwelijksleven moeten we het leven van een God-mens leiden—Gal. 2:20; Fil. 1:21a; Ef. 5:18-33; Kol. 3:16-19:

- A. In ons huwelijksleven moeten we de wandel van een God-mens hebben om de wandel van een God-mens te hebben in de gemeente; als een man en vrouw thuis niet vitaal zijn in hun huwelijksleven, kunnen ze niet vitaal zijn in de samenkomst; we moeten Christus thuis leven met onze man of vrouw en kinderen.
- B. Omdat we een tekort hebben aan de wandel van een God-mens, moeten we opgewekt worden om God-mensen te zijn die een leven leiden dat altijd zichzelf verloochent en gekruisigd is om Christus te leven voor de uitdrukking van God—Gal. 2:20; Fil. 1:21a.
- C. Om de wandel van de God-mens te hebben, moeten we leven en wandelen naar de vermengde geest—1 Kor. 6:17; Rom. 8:4:
 - 1. Een zeer belangrijk deel van onze wandel waarin we naar de geest moeten leven, is ons huwelijksleven.
 - 2. Als we naar de geest kunnen leven in ons huwelijksleven, verdwijnen er veel moeilijkheden.

IV. Izaäks huwelijk was niet gewoon of slechts voor zijn menselijke wandel; het was voor de vervulling van Gods eeuwig voornemen—Gn. 21:12; 24:1-4:

- A. Gods eeuwig voornemen is om Zichzelf tot uitdrukking te brengen op een collectieve manier; voor deze collectieve uitdrukking heeft God een volk nodig; dit volk is het zaad van Abraham—Gn. 1:26; 12:1-3; 15:5; 21:12.
- B. Izaäks huwelijk was niet bedoeld zodat een vrijgezel een gelukkig, comfortabel leven kon hebben; zonder het huwelijk kon Isaak geen zaad voortbrengen; deze vrijgezel moest trouwen om het zaad te hebben voor de vervulling van Gods eeuwig voornemen—Gn. 24:1-4.
- C. “We verlangen ernaar te zien dat alle huwelijken in de gemeenten voor de vervulling van Gods voornemen zijn. Voor dit soort huwelijk is een dagelijkse wandel in eenheid met God nodig. Jonge broeders, als alles wat je doet overeenstemt met Gods economie, dan zal zelfs je huwelijk Gods economie ten uitvoer brengen. Je moet zeggen: ‘Heer, wat ik vandaag doe moet in overeenstemming zijn met Uw economie. Ik ben nu een vrijgezel, maar op een dag zal ik getrouwd zijn. Mag mijn huwelijk voor Uw economie zijn.’ Dit is het hoofdpunt van Genesis 24”—*Life-Study of Genesis*, msg. 60, pp. 791-792.

V. We moeten diep onder de indruk zijn van het beste huwelijk in de Bijbel, namelijk het voorbeeldhuwelijk van Boaz en Ruth—Mt. 1:5, 16; Rt. 4:13-22:

- A. Het huwelijk van Boaz en Ruth kunnen we beschouwen als het beste huwelijk dat in de Bijbel wordt vermeld.
- B. Wat indrukwekkende aan het huwelijk van Boaz en Ruth is niet hun wandel of carrière, maar iets dat met een voortreffelijke zaak te maken heeft, namelijk deel zijn van de afstammingslijn die Jezus Christus in de mensheid bracht—Mt. 1:5.
- C. Doordat zij deelnamen aan de afstammingslijn om Christus voort te brengen, kon God Zijn eeuwige economie voltooien door een organisch Lichaam te hebben voor Christus, dat zal voleindigen in het Nieuwe Jeruzalem als het middelpunt van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde om Gods goddelijke uitbreiding in de mensheid te zijn voor Zijn eeuwige uitdrukking in Zijn goddelijke heerlijkheid—Mt. 1:16; Ef. 4:15-16; Op. 21:1-2, 9-10.

Uittreksels uit de bediening:

HET HUWELIJK

Het huwelijk is door God bepaald

“En de Here God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past.” (Gn. 2:18).

Toen God de mens schiep, zag Hij dat het niet goed was voor de mens om alleen te zijn, dus besloot Hij een helper voor de mens te maken als zijn wederhelft. Dit toont aan dat het huwelijk volgens Gods goddelijke en heilige bepaling is. Het huwelijk werd door God bepaald toen God de mens voor het eerst schiep. Het huwelijk kwam niet na de val van de mens, noch is het gebaseerd op de begeerten van de mens. Het huwelijk werd door God bepaald voor de mens in de schepping, en het is een primaire zaak in ons menselijke leven. In ons leven is alleen de schepping hoger dan het huwelijk, en alle andere zaken worden geleid door het huwelijk. De oorsprong van de mens was door de schepping; de voortzetting van de mens is door het huwelijk. In het begin heeft God de mens geschapen, maar het voortbestaan en de voortplanting van de mens is door het huwelijk. Daarom is het huwelijk belangrijk voor God, en Hij verordent dat de mens trouwt.

God verordende de mens om een helper als zijn wederhelft te hebben, omdat het niet goed was voor de man om alleen te zijn. Alleen zijn is om verschillende redenen niet goed. Het is niet goed met betrekking tot het bereiken van Gods doel, en nog meer, het is niet goed met betrekking tot de mens zelf. Zowel lichamelijk als emotioneel, in het menselijke leven en in menselijke aangelegenheden, is het niet goed voor de mens om alleen te zijn. Daarom is God vastbesloten om een helper te maken als wederhelft voor de mens.

“Hij antwoordde echter en zei: Hebt u niet gelezen dat Hij die hen heeft geschapen, hen van [het] begin af als man en vrouw heeft gemaakt en gezegd heeft: ‘Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn?’” (Mt. 19:4-5).

In het begin heeft God niet alleen verordend dat de mens een helper heeft als zijn wederhelft in het huwelijk, Hij heeft ze ook mannelijk en vrouwelijk geschapen en verordend dat de twee één vlees moeten zijn. De mens heeft een innerlijke behoefte aan het huwelijk, die voortkomt uit Gods schepping. God heeft deze behoefte in de menselijke natuur geschapen. De Bijbel onthult dat Gods doel in het universum met de mens is. Als God Zijn doel in het universum wil bereiken, dan moet Hij de mens winnen, en om de mens te winnen moet Hij ervoor zorgen dat de mens die Hij voor Zijn doel geschapen heeft, door middel van het huwelijk verder gaat en zich voortplant. Daarom heeft God niet alleen het huwelijk verordend; Hij heeft ook een behoefte aan het huwelijk in de mens geschapen.

Gods schepping van de mens was heel bijzonder. Hij schiep de mens zodat een man en een vrouw elkaar nodig hadden om een compleet persoon te zijn door één vlees te worden. Volgens de leer van de Bijbel is noch een vrouw, noch een man een compleet persoon. Om compleet te zijn, moeten een man en een vrouw als één geheel samenkomen. Net zoals twee helften van een watermeloen nodig zijn om een complete watermeloen te zijn, zijn alleen een man en een vrouw een compleet persoon vanuit Gods standpunt. Een broer nodigde ooit een koppel uit voor het diner, maar de man kwam zonder zijn vrouw. De broer zei tegen zijn gast dat slechts de helft van een persoon kwam. Volgens de Bijbel en Gods oorspronkelijke bepaling vond ik dit woord juist. God wil dat man en vrouw één vlees worden; daarom wil Hij dat de mens trouwt. Het huwelijk is Gods oorspronkelijke bepaling.

De Schrift die de Heer Jezus in Matteüs 19:5 aanhaalde, was een antwoord op een vraag over de echtscheiding. In zijn woord erkende de Heer Gods oorspronkelijke bepaling met betrekking tot het huwelijk. Verder gaf de Heer aan dat de mens Gods oorspronkelijke bepaling met betrekking tot het huwelijk zou moeten eren. In het Nieuwe Testament kwam de overweging van de Heer over het belang van het menselijke huwelijk overeen met Gods overweging in de schepping.

Het huwelijk is een symbool van de eenheid Tussen Christus en de gemeente

“...ik heb u aan één man verloofd om u als een reine maagd voor Christus te stellen.”
(2 Kor. 11:2).

Het huwelijk van een man en een vrouw staat symbool voor de vereniging van Christus en de gemeente. De apostel beschouwt Christus als de man en de gelovigen als zijn verloofde. Bovendien heeft hij ons verloofd als een reine maagd van Christus. Daarom moeten we, wanneer we een huwelijk zien, herinnerd worden aan onze relatie met Christus en aan de relatie van Christus met ons.

“Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn’. Deze verborgenheid is groot, maar ik doel op Christus en op de gemeente.” (Ef. 5:31-32).

Een man en een vrouw, die één vlees zijn, staan symbool voor een groot mysterie, Christus en de gemeente, en voor de eenheid tussen Christus en de gemeente. Wanneer wij een man en een vrouw als één vlees beschouwen, moeten wij het mysterie van de eenheid van Christus en de gemeente zien.

“Want de man is het hoofd van de vrouw, evenals ook Christus het hoofd is van de gemeente: Hij is de Behouder van het lichaam. Maar zoals de gemeente aan Christus onderdanig is, zo ook de vrouwen aan hun mannen in alles. Mannen, hebt uw vrouwen lief, evenals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven,” (Ef. 5:23-25).

Een man, als hoofd van de vrouw, is een symbool van Christus als hoofd van de gemeente. Daarom is een vrouw die onderworpen is aan haar man een symbool van de gemeente die onderworpen is aan Christus, en een man die zijn vrouw liefheeft is een symbool van Christus die de gemeente liefheeft. Elke juiste relatie tussen man en vrouw is een manifestatie van het verhaal van Christus en de gemeente. Daarom moeten wij, als echtgenoten en vrouwen, voorzichtig zijn met het zijn van goede echtgenoten en vrouwen om de relatie tussen Christus en de gemeente op de juiste manier te manifesteren. (*CWWL, 1932-1949*, vol. 3, “Crucial Truths in the Holy Scriptures,” ch. 33, pp. 603-614)

HET HUWELIJK IN ERE HOUDEN

Vers 4 zegt: “Laat het huwelijk in ere worden gehouden onder allen, en het bed onbeschadigd; voor overspeligen en overspeligen zal God oordelen”. Blijkbaar heeft dit niets te maken met het gemeentelven. Het huwelijk is echter een zeer belangrijke factor in het gemeentelven. Of een gemeente gezond en gezond is of haar element en essentie verliest, hangt sterk af van het huwelijksleven. Beschouw de kwestie van het huwelijk niet als een lichte zaak. We moeten het in ere houden. Dit betekent dat wij ons lichaam, ons vat, moeten bezitten in heiliging en eer (1 Tes. 4,3-4), dat “geen mens verder gaat en zijn broeder bedriegt in welke zaak dan ook” (1 Tes. 4,6). In het gemeentelven moeten de broeders en zusters op een heilige manier met elkaar in contact komen. Dit betekent dat we ons huwelijk en dat van anderen eren. Het huwelijk eren betekent ons lichaam in heiliging en eer te bezitten en ontucht te ontvluchten. (*Life-Study of Hebrews*, msg. 55, p. 613)

WANDELEN NAAR DE GEEST

Romeinen 8:4 is een vers dat parallel loopt aan Kolossenzen 2:8 in de zin dat het ons vertelt om naar de geest te wandelen. Wandelen volgens de geest is wandelen volgens Christus. Als je dagelijks naar de geest wandelt, zul je automatisch volgens Christus wandelen. Als u op deze manier wandelt, zult u bepaalde dingen doen of nalaten te doen, niet omdat u zich aan de praktijk van de plaatselijke gemeenten houdt, maar omdat u volgens Christus wandelt....

We moeten de kwestie van het wandelen naar de geest in elk aspect van ons dagelijkse leven toepassen. De broeders die samenleven moeten dit bijvoorbeeld toepassen op hun gesprek met elkaar. De ene broeder kan gewend zijn om naar zijn geest te spreken, terwijl een andere broeder naar zijn gevoel kan praten. Beide broeders moeten leren om naar de geest te spreken. Als ze ‘s

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

morgens vroeg opstaan, moeten ze oefenen om niet vanuit de geest of het gevoel te spreken, maar vanuit de geest. De broeders moeten bidden: “Heer, schenk mij de genade om vanuit mijn geest te spreken”. Maar in plaats van dit te doen, mogen de broeders leven volgens de traditie van de mensen en de elementen van de wereld. Hoewel ze geen ruzie met elkaar mogen maken, mogen ze leven naar hun menselijkheid die door het gemeentelven is verfijnd en niet naar Christus leven.

Een zeer belangrijk gebied om te lopen volgens onze geest is ons huwelijksleven. Het is moeilijk voor echtgenoten om met hun vrouwen in de geest te blijven. Het is gemakkelijk voor hen om in de geest, het gevoel of de wil te zijn. Een van de moeilijkste dingen voor een broeder is om zich tot zijn geest te wenden in het bijzijn van zijn vrouw. Maar wij broeders moeten leren om volgens de geest te lopen met betrekking tot onze vrouwen. Als de vrouw van een broer hem goed behandelt, mag hij gelukkig zijn. Maar als ze niet aangenaam is voor hem, kan hij beledigd zijn. In plaats van zich tot de geest te wenden, kan hij ervoor kiezen om in zijn gevoel te blijven. Maar of onze vrouwen nu aardig of onaardig zijn, we moeten in onze geest blijven. Als je vrouw je berispt, blijf dan in de geest. Als ze goed over je spreekt, blijf dan in de geest. Als je in de geest blijft, zul je in je getrouwde leven volgens Christus lopen.

Vrouwen moeten ook leren om in de geest te zijn als ze bij hun man zijn. Dit is nog moeilijker dan voor een man om in de geest te zijn bij zijn vrouw. Veel zusters kunnen met bijna iedereen in de geest zijn, behalve met hun man. Als ze bij hun man zijn, zijn ze meestal in het gevoel, niet in de geest. We hebben de barmhartigheid en genade van de Heer nodig om in de geest te zijn bij onze man of vrouw. We moeten belijden dat ons getrouwde leven in grote mate niet volgens Christus is. Laten we naar de Heer kijken dat Hij ons de barmhartigheid en genade zou schenken om ons getrouwde leven naar de geest te laten zijn. Dit is fundamenteel en cruciaal voor het gemeentelven. Het gehuwde leven is de basis van het gezinsleven, het gezinsleven is de basis van ons dagelijkse leven en ons dagelijkse leven is de basis van het gemeentelven. Dit toont het cruciale belang aan van ons getrouwde leven. Als wij in ons huwelijksleven naar de geest kunnen leven, zullen veel moeilijkheden verdwijnen. (*Life-Study of Colossians*, msg. 54, pp. 475-477)

HET LEVEN VAN EEN GOD-MENS LEVEN IN ONS HUWELIJKSLEVEN EN IN HET GEMEENTELEVEN

Laten we nu eens kijken naar de situatie in het herstel. We zijn allemaal gelovigen. We geloven in de Heer Jezus. We hebben ons bekeerd en komen terug tot de Heer, en we zijn gered, zelfs dynamisch gered. Toch hebben we in ons dagelijkse leven misschien niet het leven van een God-mens.

We hebben erop gewezen dat het voor de kinderen van Israël om de wet te houden was om God te leven en God tot uitdrukking te brengen. Ze hielden zich echter niet aan de wet en daarom leefden ze niet God en gaven ze geen uitdrukking aan God. De situatie is bij ons vandaag de dag hetzelfde. Voor het grootste deel drukken we God niet uit in ons dagelijkse leven.

We moeten een God-man hebben die in ons getrouwde leven leeft. Als een getrouwde broer het leven van een God-mens in zijn getrouwde leven zou leiden, zou hij zeker een goede echtgenoot zijn, want hij zou een echte Godman zijn in het liefhebben van zijn vrouw. Evenzo, als een getrouwde zuster het leven van een God-mens in haar getrouwde leven zou leiden, zou zij een goede vrouw zijn, die zich onderwerpt aan haar man.

We hebben ook een God-mens nodig die in het gemeentelven leeft, vooral met betrekking tot wat we de vitale groepen noemen. Hoe kunnen we een vitale groep hebben als we zelf niet vitaal zijn? Dat is onmogelijk. Stel dat een broeder en zijn vrouw tijdens het eten niet gelukkig zijn met elkaar. Ze wisselen zelfs woorden uit en maken een lange tijd ruzie. Plotseling herinneren ze zich dat ze later op de avond een samenkomst van hun vitale groep moeten bijwonen. Maar hoe kan dit koppel van vitaal belang zijn in de samenkomst? Omdat ze thuis niet vitaal zijn in hun huwelijksleven, hebben ze geen manier om vitaal te zijn in de samenkomst.

ONZE BEHOEFTE AAN EEN WARE OPWEKKING

Omdat we een tekort hebben aan de God-mens die leeft, hebben we een echte opwekking nodig. De kinderen van Israël hadden slechts een uiterlijke wet, maar vandaag de dag hebben we iets veel sterker en veel hoger dan de wet. We hebben de allesomvattende, levengevende, samengestelde, volmaakte Geest in ons, die de overvloedige verzorging van de Geest van Jezus Christus is (Fil. 1:19). We moeten leven in Christus door de overvloedige toevoer van de Geest van Jezus Christus (vs. 20-21a).

We hebben zo'n Geest in ons, maar wat leven we en hoe leven we? Leven wij Christus? In de samenkomsten van de gemeente mogen wij Christus leven, maar leven wij Christus thuis met onze man of vrouw en met onze kinderen? Wij hebben een echte opwekking nodig om God-mensen te zijn die een leven leiden waarin wij onszelf altijd verloochenen en gekruisigd worden om Christus te leven voor de uitdrukking van God. (*Life-Study of 1 & 2 Chronicles*, msg. 11, pp. 76-77)

HET BESTE HUWELIJK

De Bijbel onthult ons dat God de mens naar zijn eigen beeld heeft geschapen in zijn hoogste voornemen om zijn eeuwige economie uit te voeren. Vlak nadat God de mens had geschapen, bepaalde God het huwelijk van de mens. Volgens de goddelijke openbaring in de Bijbel is het door God bepaalde menselijke huwelijk niet alleen bedoeld voor de mens om te leven en enige carrière te maken, maar ook voor de mens om één te zijn met God, zodat God een manier kan hebben om Zijn eeuwige economie door de mens uit te voeren.

De hoogste bedoeling van God bij het scheppen van de mens en het bepalen van het huwelijk van de mens is dat hij één wil zijn met de mens, zelfs door mens te worden, dat de mens kan worden gemaakt zoals hij in zijn goddelijke leven en de natuur, maar niet in zijn goddelijke Godheid. Vierduizend jaar nadat de geschiedenis van de mensheid begon, kwam God uit de eeuwigheid in de tijd om vlees te worden, om een mens in het vlees te worden, en deze man was Jezus Christus als de belichaming van God. Jezus Christus is zowel God als mens, een God-mens die door zijn dood en opstanding vele gelovigen heeft voortgebracht om zijn organisch lichaam, de gemeente, te zijn. Dit alles werd gedaan door het huwelijk van de mens.

Het beste huwelijk zoals vastgelegd in de Bijbel is het huwelijk van Boaz en Ruth. Het bijzondere opvallende punt in het huwelijk van Boaz en Ruth is, zoals de Bijbel vastlegt, niet iets wat betrekking heeft op hun leven of iets wat betrekking heeft op hun carrière, maar iets wat betrekking heeft op een uitstekende zaak, dat wil zeggen dat het een onderdeel is van het geslacht om Jezus Christus in de mensheid te brengen, zodat God Zijn eeuwige economie kan volbrengen door een organisch Lichaam voor Christus te hebben, dat in het Nieuwe Jeruzalem als het middelpunt van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde Gods goddelijke vergroting in de mensheid zal zijn voor Zijn eeuwige uitdrukking in Zijn goddelijke heerlijkheid. (*CWWL, 1994-1997*, vol. 1, "The Best Marriage," p. 489)

**DE VOLGENDE GENERATIE VOORTBRENGEN
VOOR HET GEMEENTELEVEN**

Boodschap 2

Een goddelijke familie voor het gemeenteleven

Schriftlezing: 1 Tim. 3:15-16; Gn. 5:22, 25-29; 6:8, 11-14; 7:1; Mt. 16:18;
Rom. 16:3-5; Film. 1-2

I. Goddelijkheid is een wandel die de goddelijke werkelijkheid uitdrukt, een uitdrukking van God in al Zijn rijkdommen—1 Tim. 2:2; 3:16; 4:7-8; 6:3, 6, 11; Tit. 1:1; 2:12; 2 Pe. 1:3, 6-7; 3:11:

- A. Goddelijkheid verwijst niet alleen naar vroomheid maar ook naar het leven van God in de gemeente, dat betekent, naar God die als leven wordt geleefd in de gemeente—1 Tim. 3:15-16.
- B. De wandel van de gemeente als de nieuwe mens moet precies hetzelfde zijn als die van Jezus; het moet een leven zijn volgens de werkelijkheid die in Jezus is—Ef. 4:17-24:
 - 1. De werkelijkheid die in Jezus is verwijst naar de werkelijke conditie van het leven van Jezus zoals beschreven in de vier evangeliën; in het goddelijke leven van Jezus is er waarheid, werkelijkheid—Ef. 4:21, en voetnoot 1, RcV.
 - 2. Jezus leidde een leven waarin Hij alles in God deed, met God en voor God; God was in Zijn wandel, en Hij was één met God—Joh. 14:9-10; 16:32b; 5:30; 6:57; 10:30.
 - 3. Wij, de gelovigen, die zijn wedergeboren met Christus als ons leven en die in Hem geleerd zijn, leren van Hem als de werkelijkheid die in Jezus is—Joh. 3:3, 5-6; Kol. 3:4; Ef. 4:20-21.

II. Noach's leven en werk was er een die de eeuw veranderde; Noach kwam uit een goddelijke familie en leerde alle goddelijke dingen van zijn voorvaders—Gn. 5:22, 25-29; 6:8:

- A. Noach erfde alle geestelijke zegeningen van zijn voorvaders om Gods weg van verlossing en leven te behouden en te verlengen:
 - 1. Noach vond genade in de ogen van God (Gn. 6:8); hij werd geboren in een goddelijke familie (verw. Gn. 5:29), hij erfde alle geestelijke zegeningen van zijn voorouders en nam Gods weg van verlossing en leven, inclusief Adams weg van behoudenis (Gn. 3:20-21), Abels weg van offeren (Gn. 4:4), Enos zijn weg van roepen (Gn. 4:26), de weg van alle vadersen betreft wandelen en verkrijgen (Gn. 5:3-28), Henochs weg van wandelen met God (Gn. 5:22, 24); bovendien werd hij door geloof een rechtvaardige man in Gods ogen en een volmaakte man die met God wandelde in die generatie (Heb. 11:7; Gn. 6:9).
 - 2. Hierom behield en verlengde hij Gods manier van leven zodat God Zijn plan kon uitvoeren op de verdorven aarde volgens Zijn verlangen.
- B. De ark die door Noach was gebouwd heft hem uiteindelijk niet alleen gered van Gods oordeel maar ook zijn gezin gered van de boze generatie—Gn. 6:11-14; 7:1; Mt. 24:37-39:
 - 1. Dit is een beeld van de behoudenis van Christus die ons niet alleen redt van eeuwige verdoemenis maar ook van de verdorven generatie—Hnd. 2:40; verw. Gal. 1:4.
 - 2. Wie gered is zal niet vergaan; echter, we hebben een verdere en hogere behoudenis nodig die ons redt van de verdorven generatie; deze behoudenis is de collectieve Christus die wij bouwen—Gn. 6:11-14; 7:1; Hnd. 2:40-42; 1 Kor. 12:12; Ef. 4:16.

III. Onder ons in het wederopbouwwerk van de Heer is de belangrijkste eenheid de gemeente; na de gemeente is de belangrijkste eenheid het gezin—1 Tim. 3:15-16; Tit. 1:5-9; 2:3-5:

- A. Naast de gemeente is het gezin de belangrijkste eenheid in een maatschappij; zonder het

juiste gezinsleven kan er geen gezonde maatschappij of land zijn; een volk bestaat uit gezinnen als de basisfactoren.

- B. We beseffen volledig dat zonder het juiste gezinsleven het moeilijk is om een ordelijk gemeentelven te hebben; we beseffen ook dat zonder een juist gemeentelven het moeilijk is om een normaal en juist gezinsleven te hebben; we zijn hier voor de gemeente en ook voor het gezin.

IV. Behalve het boek Spreuken geeft het Oude Testament ons niet veel onderwijs over het ouderschap, maar er zijn wel goede voorbeelden—Ex. 12:3-7; Dt. 6:7-9, 20-21; 11:18-21; Ps. 78:5-7; JI 1:3:

- A. Adam en Eva waren gered, en zij gaven het woord van behoudenis door aan de volgende generatie; wij moeten deze dingen ook met onze eigen kinderen delen, en hen het verdrietige verhaal van de val van de mens en het goede nieuws van Gods behoudenis vertellen—Gn. 3:21; 4:4.
- B. “Door het geloof offerde Abel aan God een beter slachtoffer”; aangezien Abel zo’n geloof had, zijn geloof beoefende, en een offer aan God deed in overeenstemming met dit geloof, moet hij het verkondigen van het goede nieuws gehoord hebben van zijn ouders—Hb. 11:4.
- C. In de voorbereiding van Mozes heeft God goddelijke ouders voorbereid die hem infuseerden met goddelijke gedachtes na zijn geboorte; door het infuseren van zijn ouders had Mozes goddelijke gedachtes en ideeën die hij nodig had om de kinderen van Israël te redden—Ex. 2:7-9; Hb. 11:24-25.
- D. Met uitzondering van Jozua en Kaleb waren degenen die gekwalificeerd en klaar waren om het goede land in bezit te nemen de jongeren, de tweede generatie—Nm. 14:29-31, 38; Dt. 1:35-36:
1. De tweede generatie maakte minder mee dan de eerste generatie, maar zij ontvingen het voordeel van wat de eerste generatie had ervaren—11:2-7; Joz. 1:1-3.
 2. Het principe is hetzelfde met ons in het wederopbouwwerk van de Heer vandaag; wat de ouderen hebben ervaren wordt doorgegeven aan de jongeren en zal heel effectief zijn in hen op te bouwen en hen voor te bereiden om met God en voor God te strijden—2 Tim. 2:2.

V. Het Nieuwe Testament geeft voorbeelden van huishoudens, die duidelijk aan ons laten zien dat de eenheid van Gods behoudenis en dienst het huishouden is:

- A. In het Nieuwe Testament zien we vele zoete huishoudens, zoals het huishouden van de keizer (Fil. 4:22), het huishouden van Cornelius (Hnd. 10:22-24), het huishouden van Lydia (16:13-15), het huishouden van de gevangenebewaarder (Hnd. 16:29-34) en het huishouden van Crispus (Hnd. 18:8).
- B. Daarnaast waren er huizen waarin de samenkomsten werden gehouden, zoals Aquila en Prisca’s huis (Rom. 16:3-5; 1 Kor. 16:19) en hey huis van Filemon (Film. 1-2).

VI. Vanaf het begin van het wederopbouwwerk van de Heer in China, gaf broeder Nee aan dat de gemeente moet worden opgebouwd met het huishouden als de eenheid:

- A. “Ik wil benadrukken dat het gezinsleven van onze volgende generatie samenhangt met het gemeentelven van onze volgende generatie...Het gemeentelven van de volgende generatie zal alleen sterk zijn als je ook zorg draagt voor deze zaak. Als onze volgende generatie verschrikkelijke gezinnen heeft, zal de gemeente vele problemen hebben...Mag God in de komende dagen Zijn genade op de gemeente uitstorten zodat vele jonge gezinnen zullen worden voortgebracht waarin de man en de vrouw de Heer dienen en samen Zijn weg bewandelen in eenheid. Hoe prachtig zou zo’n beeld zijn!”—*The Collected Works of Watchman Nee*, vol. 49, p. 497.
- B. Een goed gemeentelven wordt behouden door goede gezinnen. De mannen moeten

goed zijn en de vrouwen moeten ook goed zijn. Dan zal het gemeentelven vrij zijn van problemen”—p. 518.

VII. Het gemeentelven is het doel van het christelijke leven, en het is een grote werkelijkheid in het universum; dus zou ons gezinsleven het gemeentelven in gebracht moeten worden—Mt. 16:1619; Film. 1-2:

- A. Wij moeten beseffen dat in de ogen van God, niets vergelijkbaar is met de gemeente; daarom is ons gezinsleven zonder het gemeentelven ijdelheid; alleen als ons gezinsleven wordt binnengebracht in het gemeentelven zal het werkelijkheid zijn—Mt. 13:45-46; Hnd. 20:28; Pr. 1:2.
- B. Terwijl wij verantwoordelijkheid moeten dragen in het verzorgen van ons gezin, moeten wij zien dat de gemeente een schat in Gods hart is—1 Tim. 3:2, 4, 12; Tit. 2:4-5; Mt. 13:45-46.

Uittreksels uit de bediening:

**HET GROTE MYSTERIE VAN GODDELIJKHEID—
GOD GEMANIFESTEERD IN HET VLEES**

Volgens de context [in 1 Timoteüs 3] verwijst godsvrucht hier [1 Timoteüs 3:16a: “En belijdend, groot is het mysterie van de godsvrucht”] niet alleen naar vroomheid maar ook naar het leven van God in de gemeente, d.w.z. naar God als leven in de gemeente geleefd heeft. Dit is het grote mysterie dat universeel beleden wordt door de gelovigen in Christus. (*Holy Bible Recovery Version*, 1 Tim. 3:16, voetnoot 2, RcV)

Volgens onbevestigde historische verslagen vormden deze zes dichtregels [in 1 Timoteüs 3:16] een lied dat de heiligen in de vroege gemeente graag zongen. Hij verwijst naar Christus, die God in het vlees geopenbaard heeft als het mysterie van de godsvrucht. De overgang van het mysterie van de godsvrucht naar Hij impliceert dat Christus als de manifestatie van God in het vlees het mysterie van de godsvrucht is (Kol. 1,27; Gal. 2,20). Dit mysterie van de godsvrucht is het leven van een echte gemeente, en zo'n leven is ook de manifestatie van God in het vlees. (*Holy Bible Recovery Version*, 1 Tim. 3:16, voetnoot 3, RcV)

[“Opgenomen in heerlijkheid” in 1 Timoteüs 3:16] verwijst naar de hemelvaart van Christus in heerlijkheid (Marcus 16:19; Handelingen 1:9-11; 2:33; Filips 2:9). Volgens de volgorde van de historische gebeurtenissen ging Christus' hemelvaart vooraf aan Zijn verkondiging onder de volkeren. Het wordt hier echter genoemd als de laatste stap in het bestaan van Christus als de manifestatie van God in het vlees. Dit moet erop wijzen dat ook de gemeente in glorie wordt opgenomen. Het impliceert dus dat niet alleen Christus Zelf als Hoofd maar ook de gemeente als Lichaam de manifestatie van God in het vlees is. Wanneer een gemeente goed wordt verzorgd volgens de instructies in de eerste twee hoofdstukken [van 1 Timoteüs]...zal de gemeente functioneren als het huis en het huishouden van de levende God voor zijn beweging op de aarde, en als de steunpilaar en het draagvlak van de waarheid, die de goddelijke werkelijkheid van Christus en zijn Lichaam draagt als een getuigenis voor de wereld. Dan wordt de gemeente de voortzetting van Christus als de manifestatie van God in het vlees. Dit is het grote mysterie van de goddelijke lijnen - Christus leefde uit de gemeente als de manifestatie van God in het vlees! (*Holy Bible Recovery Version*, 1 Tim. 3:16, voetnoot 9)

NOACH

Genesis 6:9 vertelt ons dat Noach met God wandelde. Ongetwijfeld heeft Noach alle geestelijke zegeningen van zijn voorouders geërfd, zoals Adam, Abel, Enos, Henoch, etc. en hij volgde zijn overgrootvader, Henoch, om met God te wandelen in een kromme, verdraaide en overspelige generatie. Ik geloof dat hij veel invloed heeft gehad op het horen van de goddelijke wandel van zijn

overgrootvader Henoah. Noach stond voor een sterke voortzetting van de lijn van het leven en met veel ontwikkeling droeg hij die verder uit...

Genesis 6:8 zegt: "Maar Noach vond genade in de ogen van de Heer." Genade vinden in de ogen van de Heer is geen kleinigheid. Wat betekent "genade vinden"? Merk op dat dit vers niet zegt dat God Noach genadig was, of dat de Heer Noach genade heeft verleend. Nee, het zegt dat Noach genade heeft gevonden. Vergeet niet dat Genesis een boek is dat gevuld is met spirituele zaden. Hier, in 6:8, hebben we de eerste vermelding van genade in de Bijbel. Noach was in staat om te zijn wat hij was omdat hij genade vond in de ogen van de Heer.

Hebreeën 4:16 vertelt ons dat we moedig naar de troon der genade moeten komen, zodat we barmhartigheid kunnen verkrijgen en genade kunnen vinden in de tijd van nood. Toen ik jong was, zei ik bijna elke dag in mijn gebeden: "Heer, ik kom naar de troon der genade. Op uw troon van genade vind ik genade voor mijn tijdige nood. Heer, ik heb elke minuut Uw genade nodig. Ik heb niet alleen elk jaar, elke week, elke dag en elk uur, maar elke minuut Uw genade nodig. Zonder Uw genade, kan ik gewoon niets verdragen." Vandaag heb ik nog steeds elke minuut de genade van de Heer nodig. Misschien dat mijn ouders me over een paar minuten een moeilijke tijd geven, of dat een van de broeders me komt lastigvallen. Misschien krijg ik een telefoontje van een zuster. Dus ik blijf de Heer zeggen: "Heer, ik heb elke minuut Uw genade nodig. Ik weet dat U genadig bent en dat U genade voor mij klaar heeft. Heer, aangezien genade mijn medewerking nodig heeft, kniel ik voor de troon der genade om genade te vinden om aan mijn behoefte te voldoen." Vaak kunnen we onze situatie niet uitstaan en kunnen we niet onder ogen zien wat er met ons gebeurt. Er is echter een plaats die de troon der genade wordt genoemd. Kom moedig naar de troon der genade, opdat u barmhartigheid en genade zult vinden voor uw tijd van nood.

Geloof u dat Noach in zijn eentje genade heeft kunnen vinden in de ogen van de Heer? Ik geloof niet dat hij dit in zijn eentje heeft gedaan. De overstroming kwam 1.656 jaar nadat Adam werd gemaakt. Adam leefde negenhonderddertig jaar. Er resteren zeventhonderdzesentwintig jaar vanaf het jaar dat Adam stierf tot het jaar dat de zondvloed kwam. Toen Adam zeshonderd tweeëntwintig jaar oud was, werd Henoah geboren en leefde hij driehonderdachtentwintig jaar als een tijdgenoot van Adam. Nadat Adam stierf, leefde Henoah nog zeventenvijftig jaar voordat hij door God werd meegenomen. Negenenzestig jaar later werd Noach geboren. Noach werd dus pas zesentwintig jaar na Adams dood geboren. Toen Henoah vijfenzestig jaar oud was, verwekte hij Methuselach en leefde daarna nog driehonderd jaar voordat hij werd meegenomen. Methuselach leefde negenhonderd negenenzestig jaar en stierf in Noach's zeshonderdste jaar, het jaar dat de zondvloed kwam. Ongetwijfeld leerde Henoah de dingen van God van zijn voorouders, misschien zelfs wel rechtstreeks van Adam. Het feit dat Henoah zijn zoon "Methuselach" noemde, wat betekent "als hij dood is, zal het gezonden worden", bewijst dat hij zijn zoon over God heeft onderwezen. Methuselach moet zijn zoon, Lamech, en Lamech zijn zoon, Noach, hebben onderwezen. Noach kwam uit een goddelijke familie en leerde van zijn voorouders alle goddelijke dingen. Zo kwam hij tot het besef dat hij behoefte had aan genade. Zijn generatie was corrupt en vol met geweld. Het menselijk ras was vlees geworden. Noach leefde in een kromme, verdraaide en kwaadaardige generatie. Toch leerden zijn ouders en grootouders hem de dingen van God en hij besefte dat hij Gods genade nodig had. (*Life-Study of Genesis*, msg. 28, pp. 374-376)

Noach werd geboren in het menselijk ras dat tot het uiterste corrupt was, en hij leefde onder dat ras. In die tijd misbruikten de mensen hun gevallen lichaam en werden ze vlees. Ze waren vol begeerten (Gn. 6:3a, 5). Als gevolg daarvan sloten de gevallen engelen zich aan bij de mens door middel van een illegaal huwelijk, zodat het menselijke ras niet langer zuiver was, maar een mengsel werd van de menselijke natuur met gevallen geesten (Gn. 6:2, 4). Dat was in de ogen van God het meest boosaardige en Hij kon het niet verdragen.

Maar Noach vond genade in de ogen van God (Gn. 6:8). Geboren in een goddelijke familie (zie Gn. 5:4-29), erfde hij de geestelijke zegeningen van zijn voorouders en nam hij Gods weg van verlossing en leven, inclusief Adams weg van verlossing, Abel's weg van offergave, Enos' weg van roeping, en Henoah's weg van wandelen met God. Bovendien werd hij door het geloof een rechtvaardig

mens in Gods ogen en een volmaakt mens die met God wandelde in dat geslacht (Hebr. 11:7; Gn. 6:9). Daarom handhaafde hij Gods levenswijze en breidde deze uit, zodat God zijn plan op de verdorven aarde kon uitvoeren volgens zijn verlangen. (*Truth Lessons*, Level Two, vol. 2, ch. 17, p. 44)

De ark redde de hele familie van Noach van het bonzen en verdrinken van de zondvloed. Dit is een soort van de behoudenis van Christus die Gods uitverkorenen redt van Gods straf. In de dagen van Noach werden de mensen verward door te eten, te drinken, te trouwen en te geven in het huwelijk; zij wisten niet dat het oordeel kwam, totdat de zondvloed kwam en hen allen vernietigde (Lucas 17:26-27). Evenzo worden de mensen vandaag de dag door de noden van dit leven vertroeteld en weten ze niet dat Gods oordeel over hen zal komen door de verschijning van de Heer. Net zoals Noach gered werd door de ark die door zijn werk werd gebouwd, zo moeten wij ook onze eigen verlossing uitwerken (Fil. 2:12) opdat wij bij de komst van de Heer gered worden van Gods straf en niet lijden onder de plagen die de wereld zal ondergaan.

De door Noach gebouwde ark redde hem uiteindelijk niet alleen van Gods oordeel, maar redde ook zijn familie van acht personen van die boze generatie. Dit is een soort verlossing van Christus die ons niet alleen uit de eeuwige verdoemenis verlost, maar ons ook redt van de verdorven generatie. Wie gered wordt, zal in geen geval ten onder gaan. We hebben echter de verdere en hogere verlossing nodig die ons verlost van het verdorven geslacht. Deze verlossing is de corporatieve Christus die we aan het opbouwen zijn. We moeten niet alleen de individuele Christus verkondigen, maar ook de gezamenlijke Christus, de gemeente, bouwen. Deze Christus kan worden beschouwd als de ark van vandaag. Door deze Christus als behoudenis zijn duizenden mensen niet alleen gered van Gods oordeel, maar ook van de kromme en verdraaide generatie...

De ark redde Noach en zijn hele familie van de boze generatie en luidde hen in een nieuw tijdperk in, zodat ze een totaal nieuw leven voor God en voor God konden leiden. Op dezelfde manier redt Christus' verlossing ook Gods uitverkoren volk van de verdorven generatie en leidt hen naar een nieuw tijdperk, naar het nieuwe rijk van de opstanding. Noach en zijn huishouden gingen door het overstromingswater heen door in de ark te zijn. Na de zondvloed rustte de ark uit op de berg Ararat. Het passeren van de vloed was een soort doop; de ark die op de bergen rustte was een soort van Christus' opstanding; en het leven van Noach's familie van acht jaar na de zondvloed was een soort van het gemeentelven. Door de doop hebben we de oude gemeenschap en de oude maatschappij begraven, en in de opstanding zijn we een andere gemeenschap aangegaan, een andere maatschappij, die het gemeentelven is. (*Truth Lessons*, Level Three, vol. 1, ch. 4, pp. 42-44)

HET BRANDPUNT VAN DE VERANDERING IN HET SYSTEEM – HET HUISGEZIN

De focus van de verandering in het systeem is het huishouden. In het Nieuwe Testament zien we veel lieve huishoudens, zoals het huishouden van Caesar (Fil. 4:22), het huishouden van Cornelius (Hnd. 10:22-24), het huishouden van Lydia, een verkoper van paarsgekleurde goederen (16:13-15), en het huishouden van de cipier wiens naam onbekend is (vs. 29-34). Er was ook het huishouden van Stéfanos (1 Kor. 1:16) en het huishouden van Crispus (Hnd. 18:8). Daarnaast waren er huizen waarin de bijeenkomsten werden gehouden, zoals het huis van Aquila en Prisca (Rom. 16:3-5; 1 Kor. 16:19), het huis van Nymfa (Kol. 4:15), en het huis van Filémon (Film. 1-2). Deze voorbeelden tonen ons duidelijk aan dat de eenheid van Gods behoudenis en dienstbaarheid het huishouden is.

Zelfs in het Oude Testament, in de twee grote soorten van verlossing, is het huishouden de eenheid van verlossing. De eerste is het type van de zondvloed, waarbij de acht leden van het huis van Noach in de ark binnenkwamen en zo gered werden van Gods oordeel over de wereld (Gn. 7:1; Heb. 11:7; 2 Pe. 2:5). Het tweede is het type van het paasfeest, waarbij elk Israëliisch huishouden een lam nam, het doodde, het bloed op de deurposten en de bovendorpel van het huis legde en het vlees van het lam at. Het was geen lam voor elke persoon, maar een lam voor elk huishouden als eenheid (Ex. 12:3-8). In het verleden hebben we deze duidelijke waarheden van de Bijbel genegeerd; we werden beïnvloed door het christendom en werden afgeleid en meegesleept.

Vanaf het begin van het herstel van de Heer in China wees broeder Nee erop dat de gemeente als eenheid met het huishouden moet worden opgebouwd. Ik kreeg deze zaak van hem en bracht de praktijk naar Taiwan. Daarnaast introduceerde ik de praktijk van de “groepen”. Maar toen ik in 1984 terugkeerde naar Taiwan, waren deze twee praktijken bijna onbestaande. We waren onder invloed van de naties en volgden hun gebruiken (2 K. 17:33) om in de weg te lopen van de kerkgenootschappen in het christendom door hun praktijk van grote bijeenkomsten te kopiëren, waarbij één man spreekt terwijl de rest luistert. Deze praktijk brengt de “klerikale klasse” en de “leken” voort, wat het functioneren van de heiligen verhindert. Ik wil hier een specifieke manier voor onze praktijk in deze cruciale tijd naar voren brengen. (*CWWL, 1986, vol. 3, “The Furtherance of the New Way for the Lord’s Recovery,” ch. 1, pp. 488-489*)

ONS GEZINSLEVEN IN HET GEMEENTELEVEN BRENGEN

Het gemeenteleven is het doel van het christelijke leven, en het is een grote realiteit in het universum. Daarom moet ons gezinsleven in het gemeenteleven worden gebracht. Wij moeten alle leden van ons gezin helpen om niet alleen gered te worden, maar ook in het gemeenteleven gebracht te worden. Dit is een kwestie van geestelijke oorlogvoering.

We moeten ons realiseren dat in de ogen van God niets te vergelijken is met de gemeente. Dus, afgezien van het gemeenteleven, is ons gezinsleven ijdelheid. Alleen als ons gezinsleven in het gemeenteleven wordt gebracht, zal het werkelijkheid worden. Terwijl wij de verantwoordelijkheid moeten dragen om voor ons gezin te zorgen, moeten wij zien dat de gemeente een schat in Gods hart is.

Om de heiligen in het gemeenteleven te laten voldoen aan de eisen van de Heer, moeten zij zich realiseren dat in de ogen van God het echte gemeenteleven het koninkrijk van God is. Romeinen 14:17 zegt: “Het koninkrijk van God is niet eten en drinken, maar gerechtigheid en vrede en vreugde in de Heilige Geest”. Omdat de context hier gaat over het gemeenteleven in de huidige tijd, is dit vers een sterk bewijs dat, in praktische zin, het eigenlijke gemeenteleven het koninkrijk van God is.

Hoewel veel christenen de opdracht van de Heer in Matteüs 6:33 waarderen om eerst het koninkrijk van de Vader en zijn gerechtigheid te zoeken, beseffen maar weinigen dat het koninkrijk van God in deze tijd het gemeenteleven is. Dit wordt bevestigd door het woord van de Heer in Matteüs 16:18-19, dat zegt: “Op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van hades zullen niet overwinnen. Ik zal u de sleutels van het koninkrijk der hemelen geven.” In deze verzen wordt het koninkrijk der hemelen door elkaar gebruikt met de gemeente, wat aangeeft dat de echte gemeente het koninkrijk der hemelen is in deze tijd. Om deze reden onthult Matteüs 18:17 dat de gelovigen de gemeente moeten gehoorzamen. Als een broeder zondigt, moeten we eerst in liefde met hem omgaan (vs. 15), dan met twee of drie getuigen (vs. 16), en ten slotte door de gemeente met gezag. Vers 17 zegt: “Als hij weigert ze te horen, vertel het dan aan de gemeente; en als hij weigert ook de gemeente te horen, laat hem dan aan u zijn, net als de niet-Jood en de tollenaar”. Als een gelovige weigert de gemeente te horen, zal hij de gemeenschap van de gemeente verliezen. Het Evangelie naar Matteüs, een boek over het koninkrijk, onthult dat het gemeenteleven het praktische koninkrijk van God op aarde is in de huidige tijd. Als we oprecht zijn met de Heer over het zoeken naar het eerste koninkrijk van God, moeten we in het gemeenteleven zijn. Naast het gemeenteleven kunnen wij niet op een praktische manier in het koninkrijk van God zijn.

Verder zijn de samenkomsten van de gemeente cruciaal omdat het gemeenteleven praktisch tot uitdrukking komt in de samenkomsten van de gemeente. Zonder de kerkbijeenkomsten is de gemeente iets etherisch; het kan niet op een praktische manier worden gemanifesteerd. De kerkbijeenkomsten vormen het praktische gemeenteleven. We moeten dus niet met lege handen naar de samenkomsten van de gemeente komen. Eerder moeten wij met een deel van Christus komen en dat aan God aanbieden en met anderen delen door te functioneren in de samenkomsten. (*CWWL, 1982, vol. 1, “Miscellaneous Messages in Anaheim,” ch. 7, pp. 29-30*)

**DE VOLGENDE GENERATIE VOORTBRENGEN
VOOR HET GEMEENTELEVEN**

Boodschap 3

**De verantwoordelijkheid van de ouders in het leiden van hun kinderen
tot de kennis van de Heer**

Schriftlezing: Ef. 6:4; Dt. 6:7-9; Spr. 22:6; 2 Tim. 3:15; Rom. 9:11, 15-16

- I. Wanneer we de woorden in de Bijbel die betrekking hebben op ouderschap proberen samen te vatten, is het belangrijkste wat de ouders moeten doen, hun kinderen te koesteren in het onderwijs en in het vermanen van de Heer en ze niet tot toorn prikkelen of ze teleurstellen—Ef. 6:4.**
- II. We moeten onze kinderen leiden naar de kennis van de Heer; geen gezin kan zonder gebed en het lezen van het Woord, verder gaan—Dt. 6:7-9; Spr. 22:6; Ef. 6:4; 2 Tim. 3:15; verw. Gn. 18:19:**
 - A. De huissamenkomsten moeten bij de kinderen passen; deze gezinssamenkomsten zijn niet ontworpen voor jou, wat je in het gezin doet, moet passen bij de smaak van de kinderen en moeten op hun eigen niveau zijn—verw. 1 Pe. 2:2; 1 Kor. 3:2:
 1. Sommige gezinnen falen in hun gebed en hun tijd voor Bijbellezen omdat hun gezinssamenkomsten te lang en te diep zijn; de kinderen begrijpen niet wat er gebeurt, ze weten niet waarom je van ze verwacht er bij te zitten—verw. Heb. 5:13.
 2. Sommige huissamenkomsten gaan een of twee uur door over moeilijke leerstellingen; dit is werkelijk heel moeilijk voor de kinderen, toch zijn er veel ouders die hier geen gevoel voor hebben.
 - B. Een ander probleem met sommige huissamenkomsten is dat er weinig liefde in zit; het is niet de aantrekkingskracht van de vader of de moeder dat de kinderen naar de samenkomsten trekken, het is de zweep die ze daar houden:
 1. Je moet aan manieren denken om het aantrekkelijk voor ze te maken, ze te bemoedigen; straf nooit de kinderen als ze de gezinssamenkomsten niet bijwonen.
 2. Als je ze één keer straft, zou je een probleem in hen kunnen creëren voor de rest van hun leven.
 3. Ouders moeten de gezinssamenkomsten aantrekkelijk maken, forceer ze niet te komen, dit zal alleen resulteren in verreikende consequenties.
 - C. We stellen voor twee gezinssamenkomsten per dag te hebben, een 's morgens en een 's avonds; de vader zou 's ochtends leiding kunnen nemen en de moeder 's avonds:
 1. Als je nog kinderen thuis hebt, moet je vroeger opstaan; kom een korte tijd even samen voordat de kinderen naar school gaan:
 - a. Je samenkomst moet kort, levend en nooit lang zijn, misschien is tien minute al genoeg; ga nooit langer door dan vijftien minute en doe het niet korter dan vijf minuten.
 - b. Vraag een ieder van hen een vers te lezen; de vader moet de leiding nemen om een paar gedeeltes uit te kiezen en daarover te spreken.
 - c. Als de kinderen iets kunnen memoriseren, vraag ze dat te doen; haal niet het hele vers aan, vraag hen de betekenis van het vers te onthouden.
 - d. De vader of de moeder moet aan het einde van de samenkomst vragen om Gods zegen; bidt geen verheven of diepe gebeden, bidt over zaken die kinderen kunnen begrijpen; wees niet lang, wees eenvoudig, stuur ze dan naar school.
 2. Iedere keer als je gaat zitten om te eten, moet je de Heer hiervoor danken, of het nou ontbijt, lunch of avondeten is, moet je oprecht zijn in je danken; help je kinderen te danken—1 Tim. 4:4; verw. Joh. 6:11.

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

3. De samenkomst 's avonds moet wat langer zijn en de moeder zou de leiding hierin moeten nemen; het is niet nodig uit de Bijbel te lezen 's avonds, het gezin moet echter wel samen bidden:
 - a. De moeder moet de kinderen verzamelen en met ze praten, terwijl de vader naast de moeder zit, moet de moeder ze aanmoedigen te spreken:
 - (1) Vraag of ze problemen hebben ervaren die dag.
 - (2) Vraag of ze ruzie gehad hebben met elkaar en of er iets is dat ze dwarszit.
 - b. Als een moeder het niet voor elkaar krijgt haar kinderen te laten spreken, moet er iets fout zitten, het is een falen van een moeder om een barrière te laten bestaan tussen haar en de kinderen:
 - (1) Het is de schuld van de moeder als de kinderen bang zijn met haar te praten, ze moeten zich vrij voelen zich te uiten.
 - (2) De moeder moet leren de dingen die in het hart van haar kinderen zitten, naar buiten te brengen; als ze die dag er niet over willen praten, vraag hen het weer de volgende dag, leidt de kinderen hierin.
 - c. Laat ze een beetje bidden en leer ze een paar woorden te zeggen; deze samenkomst moet levend zijn.
 - d. Vraag ze hun zonde te belijden, forceer ze echter niet, er mag geen schijn zijn, alles moet op een heel natuurlijke manier gedaan worden. Als ze iets hebben dat ze willen belijden, laat ze dat doen, als ze niets hebben om te belijden, forceer ze niet.
 - e. De ouders moeten ze leiden om op een eenvoudige manier, één voor één te bidden, zorg ervoor dat iedereen bidt, sluit uiteindelijk af met een gebed van jezelf, wees echter niet te lang.
 - f. Voedt hen volgens hun capaciteit, als je eenmaal probeert te veel te doen, zul je ze overbelasten; bid een paar zinnen met hen en laat ze dan gaan slapen.
- D. Laat ze de betekenis van zonde begrijpen, iedereen zondigt, je moet aandacht geven aan de zaak van hun berouw en ze naar de Heer brengen.
- E. Na een tijd moet je ze vragen de Heer op een oprechte manier te ontvangen:
 1. Breng ze dan naar de gemeente en laat ze een deel zijn van de gemeente.
 2. Op deze manier zul je je kinderen tot de kennis van God leiden.

Uittreksels uit de bediening:

Als we proberen de woorden in de Bijbel betreffende het ouderschap samen te vatten, is de belangrijkste zaak dat de ouders moeten doen, hun kinderen koesteren in het onderwijs en in het vermanen van de Heer en ze niet tot toorn prikkelen of ze ontmoedigen. Een man of een vrouw te zijn, is een zaak van persoonlijk geluk; een ouder te zijn is iets dat het welbevinden van de kinderen van de volgende generatie, beïnvloed. De verantwoordelijkheid van de toekomst van de kinderen van de volgende generatie, ligt op de schouders van de ouders.

We moeten beseffen hoe serieus deze verantwoordelijkheid is. God heeft het lichaam, de ziel en de geest van een persoon, zelfs zijn hele leven en toekomst, in onze handen gelegd. Geen individuele invloeden beïnvloed iemand anders individuele toekomst zo veel als de ouders. Niemand beheerst een persoons toekomst zo veel als de ouders. Ouders hebben bijna een zeggenschap of hun kinderen naar de hel of naar de hemel gaan. We moeten leren goede mannen en vrouwen te zijn, we moeten echter ook leren goede ouders te zijn. Ik geloof dat de verantwoordelijkheid van een ouder te zijn, zwaarder weegt dan dat van een man of vrouw van iemand te zijn.

HET LEIDEN VAN DE KINDEREN TOT DE KENNIS VAN DE HEER

We moeten ze leiden tot de kennis van de Heer. Een gezinsaltaar is werkelijk nodig. In het Oude Testament werd de tabernakel aan het altaar gelinkt. Het gezin is met andere woorden, gelinkt aan de aanbidding en toewijding aan God. Geen gezin kan verder gaan zonder gebed en het lezen van het Woord. Dit geldt vooral voor de gezinnen met kinderen.

Samenkomsten die op het niveau van de kinderen zijn

Sommige gezinnen falen in hun gebed en Bijbellezen omdat hun gezinssamenkomsten te lang en te diep zijn. De kinderen begrijpen niet wat er gebeurt. Ze begrijpen niet waarom ze gevraagd worden er bij te zitten. Ik houd er niet van wanneer gezinnen ons naar hun huis uitnodigen om over diepe leerstellingen te praten en ze de kinderen forceren er bij te blijven zitten. Sommige huissamenkomsten gaan voor een of twee uur door over moeilijke leerstellingen. Dit is echt heel moeilijk voor de kinderen. Toch zijn er veel ouders die hier geen rekening mee houden. De kinderen zitten er bij, maar ze begrijpen er niets van. Als het bijvoorbeeld over het boek Openbaring gaat, hoe zouden zij dit kunnen begrijpen? De huissamenkomsten moeten passen bij de kinderen. Deze gezinssamenkomsten zijn niet voor jou ontworpen, jouw samenkomst is in de samenkomstzaal. Leg niet jouw niveau op de schouders van je gezin. Wat je in je gezin doet, moet passen bij de smaak van je kinderen en moet op hun niveau zijn.

Bemoedigen en aantrekkelijk maken

Een ander probleem met sommige huissamenkomsten is dat er weinig liefde in te vinden is. Het is niet de aantrekkingskracht van de vader of van de moeder die de kinderen naar deze samenkomsten trekt, het is eerder de straf die ze anders krijgen dat ze daar houden. Ze willen niet meedoen, ze komen omdat er anders de dreiging van straf is. Als je ze niet straft, zullen ze niet komen. Dit zal nooit werken. Je moet aan manieren denken om ze aan te trekken en ze te bemoedigen. Straf ze niet als ze het uur van aanbidding van het gezin niet bijwonen. Wanneer je ze een keer straft, kun je een probleem creëren voor de rest van hun leven. Ouders moeten het aantrekkelijk voor de kinderen maken om naar het uur van aanbidding van het gezin te komen. Forceer ze niet, dit zal verreikende gevolgen kunnen hebben.

Een keer 's ochtends en een keer 's avonds samenkomen

We stellen voor twee huissamenkomsten per dag te hebben, een 's ochtends en een 's avonds. De vader zou de tijd 's ochtends moeten leiden en de moeder 's avonds. Sta wat vroeger op. De ouders moeten niet in bed blijven liggen nadat de kinderen hebben ontbeten en naar school zijn gegaan. Als je kinderen in huis hebt, moet je vroeg opstaan. Heb een korte tijd samen voordat de kinderen naar school gaan. Je samenkomst moet kort, levend en nooit lang zijn. Misschien is tien minute wel genoeg, echter nooit langer dan vijftien minuten. Ga nooit langer dan vijftien minute door en stop niet voordat vijf minute om zijn. Vraag ieder van hen een vers te lezen. De vader zou de leiding moeten nemen om een paar gedeeltes uit te kiezen en er over te praten. Als de kinderen iets kunnen memoriseren, kun je ze vragen dit te doen. Citeer niet een heel vers, vraag ze de betekenis van een zin te onthouden. Aan het einde van de samenkomst moet de vader of moeder een gebed doen voor Gods zegening. Bidt geen verheven of diepe gebeden. Bidt over zaken die de kinderen begrijpen, wees niet lang, wees eenvoudig. Stuur ze dan naar school.

Iedere keer als je gaat zitten om te eten, moet je de Heer ervoor danken. Of het nou ontbijt, lunch of avondeten is, moet je oprecht zijn in je dankzegging. Help je kinderen te danken. De avondsamenkomst moet iets langer zijn, en moet door de moeder geleid worden. Het is niet nodig 's avonds uit de Bijbel te lezen, het gezin moet echter gezamenlijk bidden. Vooral de moeder moet de kinderen verzamelen en met ze praten. Terwijl de vader naast haar zit, moet de moeder de kinderen aanmoedigen te spreken. Vraag ze of ze problemen hebben ondervonden die dag, en of ze ruzie met elkaar hebben gehad en of er iets is dat ze dwarszit. Als een moeder haar kinderen niet zo ver kan

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

krijgen dat ze hierover spreken, is er iets mis. Het is een falen van een moeder om een barrière te laten bestaan tussen haar en de kinderen. Het is de schuld van de moeder als haar kinderen te bang zijn om met haar te praten. Zij moeten vrij zijn om te praten. De moeder moet leren de dingen die in de harten van de kinderen zijn, naar buiten te brengen. Als ze er op die dag niet over willen praten, vraag het dan de volgende dag. Leidt de kinderen. Laat ze wat bidden en leer ze een paar woorden te zeggen. Deze samenkomsten moeten levend zijn. Vraag ze hun zonde te belijden, forceer ze echter niet. Er mag geen schijn zijn, alles moet op een natuurlijke manier gedaan worden. Laat ze zelf wat initiatief nemen. Als ze iets te belijden hebben, laat ze het belijden. Als ze niets hebben te belijden, forceer hen niet. Er moet geen enkele schijn zijn. De schijn die in veel kinderen wordt gevonden, is het gevolg van de druk van te strenge ouders. Kinderen vertellen geen leugens je kunt ze echter forceren leugens te vertellen. De ouders moeten ze op een eenvoudige manier leiden om één voor één te bidden. Wees er zeker van dat iedereen bidt, uiteindelijk kun je afsluiten met een gebed van jezelf. Doe het echter niet te lang, als je gebed te lang is, gaat het de kinderen vervelen. Voedt hen volgens hun capaciteit. Als je probeert te veel te doen, zul je ze overbelasten. Bidt een paar zinnestjes met ze en laat ze dan naar bed gaan.

Geef aandacht aan hun berouw

Laat ze de betekenis van zonde kennen. Iedereen zondigt. Je moet aandacht geven aan de zaak van berouw en ze dan naar de Heer brengen. Daarna kun je ze vragen de Heer oprecht te ontvangen. Breng ze dan naar de gemeente en laat ze een deel van de gemeente zijn. Op deze manier zul je de kinderen brengen tot de kennis van God. (*The Collected Works of Watchman Nee*, vol. 49, pp. 520, 541-544)

**DE VOLGENDE GENERATIE VOORTBRENGEN
VOOR HET GEMEENTELEVEN**

Boodschap 4

**Ouders als juiste personen met een passend leven
als voorbeeld voor de kinderen**

Schriftlezing: Ef. 6:4; Dt. 6:7-9; Spr. 22:6; 2 Tim. 3:15; Rom. 9:11, 15-16

I. Een ouder zijn is heel moeilijk; geen enkele hoeveelheid onderwijs over opvoeding is genoeg; hoewel er geen unieke en foutloze methode is voor de opvoeding, er zijn wel een aantal lessen die we kunnen leren:

- A. Ten eerste, om kinderen op te voeden in het liefhebben van de Heer en in het regelmatig aanwezig zijn in samenkomsten, moeten wij de juiste personen worden; wij moeten een passend leven leiden voor de Heer:
1. Naast de Heer zijn het juist onze kinderen die het beste zicht hebben op de manier waarop wij ons leven hebben ingericht; we kunnen anderen nog voor de gek houden als het gaat over wat voor persoon we eigenlijk zijn, maar dat lukt niet met onze kinderen; daarom moeten we oprecht zijn.
 2. Ons gedrag en onze manier van leven raakt niemand zoveel als onze eigen kinderen; dit is een universeel geestelijk principe.
 3. Onze kinderen worden negatief beïnvloed als wij niet oprecht zijn, maar dit betekent niet dat onze kinderen 'goed' worden als we wel oprecht zijn; het is heel moeilijk te voorspellen hoe een kind uiteindelijk opgroeit; dit hangt van vele factoren af.
- B. Naast het zijn van de juiste persoon moeten ouders ook wijsheid beoefenen; het is eenvoudig om als ouder je kind lief te hebben, maar niet zo eenvoudig om wijs te zijn:
1. Ouders moeten wijsheid beoefenen in het onderscheiden of je nu wel of niet je kind moet dwingen naar de samenkomst te gaan; in zulke situaties moeten we wijs zijn en de situatie 'lezen'; afhankelijk van onze waarneming kunnen we onze kinderen aansporen of niet.
 2. Maar er zijn ouders die vurig zijn zonder wijsheid en hun ijver doet hun kinderen pijn; hoe meer ze hun kinderen aansporen naar de samenkomst te gaan, hoe meer ze hun kinderen pijn doen, met een sterke reactie tot gevolg.
 3. Het is goed onze kinderen aan te sporen de samenkomst te bezoeken, maar we hebben onderscheid nodig, kijkend naar de situatie van het kind, wat de juiste tijd en de juiste manier is om dat te doen; als onze kinderen een bepaalde conditie hebben, dan is het misschien beter om hen niet aan te sporen totdat hun situatie is verbeterd.
- C. Tenslotte moeten ouders vertrouwen op Gods genade — Rom. 9:11, 15-16:
1. Er zijn veel geestelijke ouders van wie de kinderen niet goed zijn terechtgekomen; ook zijn er wereldse, afvallige, zorgeloze ouders, die onverschillig staan tegenover de geestelijke situatie van hun kind, maar van wie de kinderen het juist wel goed doen en geestelijk groeien.
 2. Daarom moeten we concluderen dat het afhangt van Gods genade hoe onze kinderen zullen opgroeien; het eerste deel van Romeinen 9:18 zegt: "Hij erbarmt Zich over wie Hij wil"; als ouders is het onze plicht juiste personen te zijn en om wijsheid te beoefenen als het gaat om wanneer en hoe onze kinderen aan te spreken — verw. Js. 50:4.
 3. Wij moeten onze plicht doen, maar we moeten niet vertrouwen op alles wat we doen; zonder Gods genade betekent dit alles niets; wij moeten vertrouwen op de genade van de Heer — Rom. 9:15-16.
 4. Ouders moet niet trots worden en denken dat hun bekwaamheid maakt dat hun

kinderen op de beste manier zullen opgroeien; er spelen veel factoren mee in de opvoeding van een kind, maar het hangt uiteindelijk allemaal af van Gods genade — vs. 16.

- D. Kinderen opvoeden is niet makkelijk of eenvoudig; het vereist dat we veel tijd met hen doorbrengen; hoe meer tijd we met onze kinderen doorbrengen, hoe beter:
 - 1. Wij moeten tenminste twee uur elke avond alleen met onze kinderen bezig zijn, met hen praten of hen iets leren; dit maakt hen blij en geeft hen training.
 - 2. Als we geen tijd met onze kinderen doorbrengen, dan kunnen we verwachten dat ze problemen gaan krijgen.
 - 3. Hoewel het niet altijd goed uitkomt zoveel tijd bij onze kinderen te zijn, het principe is wel dat we zoveel mogelijk tijd met onze kinderen moeten doorbrengen en hen dingen moeten leren die passen bij hun leeftijd.
- E. We moeten niet onverschillig staan tegenover het opvoeden van onze kinderen; als God ons kinderen heeft gegeven, dan is het aan ons om voldoende tijd met hen door te brengen zodat ze goed worden opgevoed:
 - 1. Om voor onze kinderen te zorgen moeten we hen altijd vooraf voorbereiden; om een vijftienjarige te verzorgen moeten we veertien jaar hebben besteed om het kind te onderwijzen.
 - a. Elk stukje goed onderwijs op de juiste leeftijd is een inenting; als we onze kinderen in voldoende mate onderwijzen en inenten, dan kunnen ze het huis zonder problemen verlaten om te gaan studeren.
 - b. Als we onze kinderen niet voldoende onderwijzen en inenten, dan maakt het niet zoveel uit of ze thuis blijven tijdens hun studie of niet.
 - c. De geestelijke gezondheid van een vijftienjarige hangt af van de hoeveelheid onderwijs en inenting die hij heeft ontvangen in de eerste veertien jaar.

II. Het door God bepaalde principe is dat een vader een leven moet leiden als een voorbeeld voor zijn kinderen; toch moeten we beseffen dat hoe onze kinderen opgroeien uiteindelijk afhangt van Gods genade — Rom. 9:10-13; Ef. 6:4:

- A. Daarom moeten we onze plicht doen en een passend leven leiden als voorbeeld voor onze kinderen, maar we moeten niet ontmoedigd of trots worden als we zien hoe onze kinderen uiteindelijk worden; Jakob en Ezau waren tweelingbroers, maar Romeinen 9:10-13 laat zien dat hun bestemming afhankelijk was van Gods verkiezing.
- B. De beste en meest passende manier om een ouder te zijn is leven als een voorbeeld voor onze kinderen en bidden om Gods genade.
- C. Als ons leven een goede standaard laat zien, dan zijn wij niet aansprakelijk als onze kinderen zich slecht gedragen; maar als wij geen goed voorbeeld laten zien, dan is het slechte gedrag van onze kinderen onze verantwoordelijkheid.
- D. Om een goed voorbeeld te geven moeten we de Heer en Zijn Woord liefhebben, afrekenen met zonde, het zelf haten en de lessen van het kruis leren; dit is niet alleen onze kinderen tot voorbeeld, maar ook de heiligen.

III. “Ik kan je niet zeggen hoeveel sterke gelovigen zouden zijn opgegroeid in onze tweede generatie als alle ouders van deze generatie goede ouders waren geweest. Ik heb dit altijd willen zeggen: de toekomst van de gemeente hangt af van de ouders. Als God genade geeft aan de gemeente, dan heeft Hij vaten nodig. Er is grote behoefte aan het opgroeien van meer mensen zoals Timoteüs. Het is waar dat we mensen kunnen redden uit de wereld, maar er is meer behoefte aan het opgroeien van mensen uit christelijke families.” (*The Collected Works of Watchman Nee*, vol. 48, p. 549)

Uittreksels uit de bediening:

Vraag: Mijn kinderen zijn gered, maar ik krijg ze niet altijd mee naar de samenkomst. Op welke manier kan ik het beste voor ze zorgen?

Antwoord: Een ouder zijn is heel moeilijk. Geen enkele hoeveelheid onderwijs over opvoeding is genoeg. Als een echtpaar geen kinderen heeft, dan bidden ze net als Hanna, de moeder van Samuël, voor een zoon (1 S. 1:10-11). De Heer kan hun gebed horen en hen een kind geven, maar dit kind kan voor veel problemen zorgen tijdens de opvoeding. Hoewel er geen unieke foutloze manier is om op te voeden, er zijn wel een paar lessen die we kunnen leren.

Ten eerste, om kinderen op te voeden en hen te leren de Heer lief te hebben en regelmatig naar de samenkomsten van de gemeente te komen, moeten wij een juiste persoon worden. Wij moeten een passend leven leiden voor de Heer. Naast de Heer zijn het juist onze kinderen die het beste zicht hebben op de manier waarop wij ons leven hebben ingericht; we kunnen anderen nog voor de gek houden als het gaat over wat voor persoon we eigenlijk zijn, maar dat lukt niet met onze kinderen. Daarom moeten we oprecht zijn. Als we onze kinderen leren om niet te liegen, maar toch liegen we tegen onze partner, zullen zij dat zien. Dit is bloedserius, want als we een keer liegen tegen onze partner, dan onthouden onze kinderen dat hun hele leven. Ons gedrag en onze manier van leven raakt niemand zoveel als onze eigen kinderen; dit is een universeel geestelijk principe. Daarom is het niet makkelijk een ouder te zijn. Onze kinderen worden negatief beïnvloed als wij niet oprecht zijn, maar dit betekent niet dat onze kinderen 'goed' worden als we wel oprecht zijn. Als een oprechte moeder vier kinderen heeft, dan kan het zijn dat er twee 'goed' zijn en de andere twee 'slecht'. Maar als ze zelf niet oprecht was, dan zouden al haar vier kinderen slecht zijn. Het is heel moeilijk te voorspellen hoe een kind uiteindelijk opgroeit; dit hangt van vele factoren af.

Naast het zijn van de juiste persoon moeten ouders ook wijsheid beoefenen. Op dit gebied laten veel ouders steken vallen. Het is eenvoudig om als ouder van je kind te houden, maar het is lang niet zo eenvoudig om wijs te zijn. Ouders moeten wijsheid beoefenen in het onderscheiden of je nu wel of niet je kind moet dwingen naar de samenkomst te gaan. De vraag stellen of ouders wel of niet hun kinderen moeten dwingen om naar de samenkomst te gaan is net zoiets als vragen of je een paraplu meeneemt als je weggaat. In zulke situaties moeten we wijs zijn en de situatie 'lezen'. Maar er zijn ouders die vurig zijn zonder wijsheid en hun ijver doet hun kinderen pijn. Hoe meer ze hun kinderen aansporen naar de samenkomst te gaan, hoe meer ze hun kinderen pijn doen, met een sterke reactie tot gevolg. Dit is geen makkelijke zaak. Ouders moeten de juiste personen worden en wijsheid beoefenen. Het is goed onze kinderen aan te sporen de samenkomst te bezoeken, maar we hebben onderscheid nodig, kijkend naar de situatie van het kind, wat de juiste tijd en de juiste manier is om dat te doen; als onze kinderen een bepaalde conditie hebben, dan is het misschien beter om hen niet aan te sporen totdat hun situatie is verbeterd.

Tenslotte moeten ouders vertrouwen op Gods genade. Romeinen 9:16 zegt: "Zo ligt het dan niet aan hem die wil, ook niet aan hem die loopt, maar aan de Zich erbarmende God". Er zijn veel geestelijke ouders van wie de kinderen niet goed zijn terechtgekomen; ook zijn er wereldse, afvallige, zorgeloze ouders, die onverschillig staan tegenover de geestelijke situatie van hun kind, maar van wie de kinderen het juist wel goed doen en geestelijk groeien. Daarom moeten we concluderen dat het afhangt van Gods genade hoe onze kinderen zullen opgroeien. Het eerste deel van Romeinen 9:18 zegt: "Hij erbarmt Zich over wie Hij wil". Als ouders is het onze plicht juiste personen te zijn en om wijsheid te beoefenen als het gaat om wanneer en hoe onze kinderen aan te spreken. Wij moeten onze plicht doen, maar we moeten niet vertrouwen op alles wat we doen; zonder Gods genade betekent dit alles niets. Wij moeten vertrouwen op de genade van de Heer en bidden: "Heer, alles hangt af van Uw genade. Ik doe mijn plicht als ouder door een juiste persoon te zijn, door een goed voorbeeld te zijn, door mijn kinderen niet te laten struikelen en door wijsheid te beoefenen om te weten wanneer en hoe ik mijn kinderen moet aanspreken. Maar mijn vertrouwen is in U, Heer." Wij moeten allemaal deze les leren. Ouders moet niet trots worden en denken dat hun bekwaamheid maakt dat hun kinderen op de beste manier zullen opgroeien; er spelen veel factoren mee in de opvoeding van een kind, maar het hangt uiteindelijk allemaal af van Gods genade.

Vraag: Hoe ga ik om met de vraag of mijn kinderen televisie en films mogen kijken?

Antwoord: Door de stroom van deze tijd is het heel moeilijk voor ouders om kinderen te verbieden televisie en films te kijken. Daarom moeten ouders wijsheid beoefenen in het beperken van wat hun kinderen op televisie of in een film mogen zien. Ook moeten we onze kinderen leren waarom deze beperkingen er zijn zodat ze, als ze eenmaal wat ouder zijn, zullen begrijpen waarom we die beslissing hebben genomen. We moeten hen een goede uitleg geven die past bij hun leeftijd, en dat zeker niet te vroeg doen. We moeten hen niet iets vertellen wat ze niet begrijpen omdat ze nog te jong zijn. Ons onderwijs moet passen bij hun leeftijd.

Kinderen opvoeden is niet makkelijk of eenvoudig; het vereist dat we veel tijd met hen doorbrengen; hoe meer tijd we met onze kinderen doorbrengen, hoe beter. Wij moeten tenminste twee uur elke avond alleen met onze kinderen bezig zijn, met hen praten of hen iets leren; dit maakt hen blij en geeft hen training. Als we geen tijd met onze kinderen doorbrengen, dan kunnen we verwachten dat ze problemen gaan krijgen. Hoewel het niet altijd goed uitkomt zoveel tijd bij onze kinderen te zijn, het principe is wel dat we zoveel mogelijk tijd met onze kinderen moeten doorbrengen en hen dingen moeten leren die passen bij hun leeftijd.

Vraag: Sommige jonge broeders en zusters die voor studie het ouderlijk huis verlaten wonen samen met ongelovigen. Hoe kunnen deze groep het beste verzorgen?

Antwoord: Het is moeilijk te weten of het beter is je kind thuis te laten wonen of hen weg te laten gaan om te studeren in een andere stad. Dit is heel complex en er zijn veel factoren van invloed. Maar één ding weet ik wel en dat is dat we onze kinderen altijd van tevoren moeten voorbereiden op dingen. Om goed te zorgen voor een vijftienjarige moeten we de eerste veertien jaar besteden om het kind te onderwijzen. Elk stukje goed onderwijs op de juiste leeftijd is een inenting; als we onze kinderen in voldoende mate onderwijzen en inenten, dan kunnen ze het huis zonder problemen verlaten om te gaan studeren. Als we onze kinderen niet voldoende onderwijzen en inenten, dan maakt het niet zoveel uit of ze thuisblijven tijdens hun studie of niet. De geestelijke gezondheid van een vijftienjarige hangt af van de hoeveelheid onderwijs en inenting die hij heeft ontvangen in de eerste veertien jaar. Als ouders hun kinderen niet op de juiste manier voorbereiden, dan helpt het ook niet meer om ineens te gaan nadenken over welke school het beste zou zijn. Dit is een waarschuwing voor alle ouders. Wij moeten niet onverschillig staan tegenover de opvoeding van onze kinderen. Als God ons kinderen heeft gegeven, dan is het aan ons om voldoende tijd met hen door te brengen zodat ze goed worden opgevoed. Iedereen wil graag een eigen keus hebben, maar we raken al onze keuzes kwijt als we kinderen hebben. Naast de tijd die we in de samenkomst zijn moeten we elke vrije minuut besteden aan onze kinderen. Zo niet, dan hoeven we niet te verwachten dat we 'goede' kinderen zullen hebben. De enige manier om 'goede' kinderen op te voeden is door al onze tijd te besteden met hen en wijsheid te beoefenen in het vooraf geven van goed onderwijs en voldoende inenting. Maar, na dit alles gezegd te hebben, we moeten ons vertrouwen stellen op Gods genade. (*Crucial Elements of God's Economy*, chap. 6)

* * *

De eerste vorm van relaties in een mensenleven is de familieband. 1 Tim. 3:4 zegt: "Iemand die zijn eigen huis goed bestuurt, zijn kinderen in onderdanigheid houdt met alle eerbaarheid". Je eigen huis goed besturen is een kwestie van de leiding nemen, maar de gedachte van Paulus gaat hier niet alleen over gezag. Als een echtgenoot en vader behoort je de leiding te nemen in je familie, niet alleen door te besturen, maar door een goed voorbeeld te laten zien. Een familie is niet hetzelfde als een regering of een organisatie, die bestuurd worden vanuit een positie van gezag. Het leiderschap van een vader in de familie moet niet zozeer gebaseerd zijn op besturen vanuit gezag, maar in plaats daarvan op het zijn van een voorbeeld in het dagelijkse leven. Op dezelfde manier kijken we naar een oudste, die moet ook de gemeente niet besturen vanuit een positie van gezag. Deze gedachte is volkomen verkeerd. Hoe een vader met zijn familie omgaat is totaal verschillend van hoe een manager een bedrijf runt. Een manager kan werknemers in dienst nemen of ontslaan, maar een vader kan zijn kinderen niet in dienst nemen of ontslaan. De meest fundamentele behoefte in een

familie is het voorbeeld van de vader. Net als een vader behoort een oudste ook een passend leven te leiden in zijn eigen huis. Dit is de juiste manier om je familie te besturen. In ons eigen huis moeten we niet proberen ons gezag te laten gelden als een koning, een rechter, een bestuurder of een schooldirecteur. De gedachte van Paulus in dit gedeelte gaat over het dagelijkse leven van een opziener. Het werkt niet om onze kinderen alleen te disciplineren. Het door God bepaalde principe is dat een vader een leven moet leiden dat een voorbeeld is voor zijn kinderen.

Als opzieners moeten we de leiding nemen in onze familie door een voorbeeld te zijn in hoe wij leven. Dit is onze plicht. Maar als onze kinderen inderdaad onderdanig zijn in alle eerbaarheid, dan moeten we niet denken dat het door ons komt; nee, in plaats daarvan moeten we de Heer danken voor Zijn genade. Hoewel het karakter van onze kinderen niet door ons veranderd kan worden, betekent dit niet dat we onze plicht kunnen verzaken in het leven als een voorbeeld en in het zoveel mogelijk tijd en energie besteden aan onze kinderen. Toch moeten we ons realiseren dat, hoe onze kinderen ook zullen opgroeien, het uiteindelijk afhangt van Gods genade. Wij weten dat het waar is, omdat twee kinderen uit hetzelfde gezin en die door dezelfde twee ouders worden opgevoed, toch heel anders kunnen terechtkomen. Eén van hen kan een goed karakter hebben en wordt een zoekende gelovige, terwijl de ander een slecht karakter heeft en niet eens tot geloof komt. Daarom moeten wij onze plicht doen, een passend leven leiden als een voorbeeld voor onze kinderen, maar we moeten niet ontmoedigd of trots worden als we zien hoe onze kinderen uiteindelijk worden.

Het woord van Paulus over de kinderen van een opziener in vers 4 gaat niet over behoudenis of geestelijk zijn. Wij moeten een goed voorbeeld voor onze kinderen zijn, maar of ze zullen worden gered hangt af van Gods voorbestemming. Jakob en Ezaü waren tweelingbroers, maar Romeinen 9:10-13 laat zien dat hun bestemming afhankelijk was van Gods verkiezing. Wij kunnen niet zorgen dat onze kinderen of iemand anders geestelijk wordt, maar we kunnen wel een voorbeeld stellen door een nuchter, gematigd en geordend leven te leiden, en door de Heer te zoeken. Als twee broers een boodschap beluisteren kan er één tot geloof komen, maar de andere niet. Wij hebben genoeg voorbeelden gezien. Daarom moeten we ijverig zijn in het verkondigen van het evangelie en mensen overtuigen dat ze de Heer moeten ontvangen, maar we moeten wel beseffen dat of iemand wordt gered uiteindelijk niet afhangt van onze inspanning, maar van Gods voorbestemming. Wij moeten niet denken dat omdat het toch afhangt van Gods voorbestemming, het niet meer nodig is om het evangelie te verkondigen. Wij moeten onze plicht doen. Op dezelfde manier moeten we niet verwachten dat onze kinderen zich goed zullen gedragen als wij het goede voorbeeld geven, en ook wij moeten onze plicht niet verzaken. De beste en meest passende manier om een ouder te zijn is leven als een voorbeeld voor onze kinderen en bidden om Gods genade.

Als ons leven een goede standaard laat zien, dan zijn wij niet aansprakelijk als onze kinderen zich slecht gedragen; maar als wij geen goed voorbeeld laten zien, dan is het slechte gedrag van onze kinderen onze verantwoordelijkheid. Als ze goede kinderen zijn, dan gaat alle lof niet naar ons, maar als het slechte kinderen zijn, dan zijn wij daar debet aan. Dit is de goddelijke boekhouding. We moeten niet zeggen dat God oneerlijk is. Romeinen 9:20 zegt: “Ja maar, mens, wie bent u, dat u tegen God het woord opneemt? Zal het maaksel tot zijn Maker zeggen: Waarom hebt U mij zo gemaakt?” We kunnen niet argumenteren met God. Als onze kinderen zich goed gedragen en uiteindelijk worden gered en gaan leven voor Gods aangezicht, dan moeten we de Heer loven en zeggen: “Heer, ik ben niets. Zelfs mijn beste gedrag is niets anders dan stof; het betekent niets. Ik kan U alleen maar danken voor Uw genade”. We moeten niets toeschrijven aan onze goedheid. We moeten Gods voorbestemming erkennen, Zijn genade en Zijn barmhartigheid. Als onze kinderen in zonde gaan leven, dan moeten we ons verootmoedigen en bidden: “Heer, vergeef mij. Ik accepteer de schuld omdat ik in sommige aspecten heb verzaakt om hen goed te verzorgen”. Dit moet onze houding zijn.

De gedachte van Paulus in 1 Timoteüs 3:1-7 gaat over de manier van leven van een opziener. Of onze kinderen zich goed gedragen komt op de tweede plaats; de primaire kwestie hier is of wij een goed en passend leven leiden. Wij moeten de leiding nemen en onze familie goed besturen door een leven te leiden dat een positief voorbeeld is voor hen. Dit hangt af van wie en wat we zijn; het is een zaak van leven. (*Basic Principles concerning the Eldership*, pp. 49-51)

GEWELDIGE KINDEREN KOMEN VOORT UIT GEWELDIGE OUDERS

Tenslotte wil ik zeggen dat veel mensen die door God in deze wereld zijn gebruikt geweldige ouders hadden. Te beginnen bij Timoteüs vinden we ontelbare mensen die door God zijn gebruikt en die geweldige ouders hadden. John Wesley was één van hen. Een ander was John Newton. Er zijn veel liederen in ons liedboek geschreven door Newton. John G. Paton was ook zo iemand. Hij was één van de bekendste zendelingen in de moderne wereld. Ik kan geen betere vader bedenken dan zijn vader. Op hoge leeftijd wist hij nog steeds: “Elke keer dat ik wilde zondigen, dacht ik aan mijn vader, die altijd voor mij bad”. Zijn familie was heel arm. Er was één slaapkamer, één keuken en nog een kleine kamer. Hij zei: “Ik beefde elke keer dat mijn vader bad en verzuchtte in de kleine kamer. Hij deed voorbede voor onze zielen. Zelfs nu, op hoge leeftijd, denk ik nog aan zijn verzuchtingen. Ik dank God dat Hij mij zo'n vader heeft gegeven. Ik kan niet zondigen, omdat als ik dat wel doe, ik zondig ik tegen mijn hemelse Vader zowel als tegen mijn aardse vader”. Het is moeilijk een voorbeeld te vinden zoals de vader van Paton, en het is moeilijk een zoon te vinden die net zo geweldig is als Paton.

Ik kan je niet zeggen hoeveel sterke gelovigen zouden zijn opgegroeid in onze tweede generatie als alle ouders van deze generatie goede ouders waren geweest. Ik heb dit altijd willen zeggen: de toekomst van de gemeente hangt af van de ouders. Als God genade geeft aan de gemeente, dan heeft Hij vaten nodig. Er is grote behoefte aan het opgroeien van meer mensen zoals Timoteüs. Het is waar dat we mensen kunnen redden uit de wereld, maar er is meer behoefte aan het opgroeien van mensen uit christelijke families. (*The Collected Works of Watchman Nee*, vol. 49, p. 549)

**DE VOLGENDE GENERATIE VOORTBRENGEN
VOOR HET GEMEENTELEVEN**

Boodschap 5

**Meewerken met God voor Zijn beweging als ouders
die hun kinderen toevertrouwd zijn om hen te doen ontwikkelen
en op te voeden in de Heer**

Schriftlezing: Mt. 6:33; Ef. 6:4

- I. De vervulling van Gods economie vereist onze medewerking, en om mee te werken met God betekent om verbonden te zijn met Christus en één wandel met Hem te hebben door één leven—Joh. 14:19b; 6:57; Gal. 2:20:**
- A. God heeft er Zijn hart op gericht om Zijn economie uit te voeren; Gods economie is niet alleen dat wij goed, geestelijk, heilig of overwinnend zouden zijn; Hij verlangt noch een goede noch een slechte mens maar een God-mens—Ef. 1:9-11; 1 Joh. 3:2.
 - B. In plaats van God onrechtmatig in bezit te nemen door te bidden voor onze welvaart, gezondheid of ons gezin zonder enige inachtneming van Gods economie, behoren we te bidden, leven en personen te zijn volgens Gods hart en voor Zijn economie—1 S. 4:3; Hag. 1:2-5; Op. 4:11; Ef. 1:9-11.
 - C. Alle dingen die noodzakelijk zijn voor ons menselijk bestaan dienen onder een goddelijke beperking te zijn; alles wat onze behoefte overstijgt wordt iets werelds en frustreert ons van de economie van Gods doel; in alles moet Gods economie de beslissende factor zijn—verw. Mt. 24:38.
 - D. Wanneer Gods economie uitgevoerd wordt onder zijn volk dan zijn zij gezegend—1 S. 7:1-5:
 - 1. Ons welzijn, ons welbehagen, is verbonden met het uitvoeren van Gods economie en we behoren niet ons welzijn te zoeken buiten Gods economie—Mt. 6:33.
 - 2. We behoren voor onszelf geen welvaart te verwachten; veel meer zouden we moeten verwachten dat de Heer door ons zoveel mogelijk zal doen om Zijn economie te volbrengen.
- II. De gemeente kan niet verder gaan als de ouders geen gewaarwording hebben dat hen iets is toevertrouwd; God heeft een menselijk lichaam, samen met zijn ziel, in onze handen gegeven; we willen voorkomen dat onze kinderen later weer gered moeten worden van de wereld—Gn. 48:9; Ps. 127:3; Js. 8:18:**
- A. Het is niet goed als we niet voor onze kinderen zorgen; onthoudt alsjeblieft dat het de verantwoordelijkheid is van de ouders om ervoor te zorgen dat hun kinderen op de juiste weg belanden—Ps. 127:3.
 - B. Wanneer de kinderen jong zijn, zijn ze in onze handen en kunnen ze niet veel zelf doen; als je niet streng voor jezelf bent, zul je ook niet streng voor hen zijn; wij moeten beseffen dan ouders zelfbeheersing moeten beoefenen en hun eigen vrijheid op moeten offeren—verw. Joh. 17:19.
 - C. Nadat de gemeente het evangelie verkondigt en mensen gered worden, krijgt zij met allerlei problemen te maken die deze mensen in hun gezinnen hebben; maar als ouders de verantwoordelijkheid nemen voor het goed opvoeden van hun kinderen en als hun kinderen in de gemeente worden grootgebracht, zal de gemeente bevrijd worden van de helft van haar last—2 Tim. 3:15; 1:5.
- III. We behoren de kinderen op te voeden in de discipline en vermaning van de Heer; we moeten hen vertellen wat een juiste christen is door hen de discipline van de Heer te leren—Ef. 6:4:**
- A. Ouders moeten hun kinderen helpen om de juiste dingen na te streven; hoe wij leven

heeft invloed op waar onze kinderen naar streven; ouders moeten leren om de ambities van hun kinderen de juiste kant op te leiden—2 Kor. 5:9.

- B. Veel ouders ontwikkelen de trots van hun kinderen en moedigen hen aan om ijdele roem na te jagen door hen met complimenten te overladen in het bijzijn van anderen; we hoeven hun gevoel van eigenwaarde niet te beschadigen, maar we moeten ze wel op hun trots wijzen—Spr. 16:18; Fil. 2:3; 1 Pe. 5:5.
- C. Een christen behoort te weten hoe hij anderen moet waarderen; het is makkelijk om overwinnend te zijn maar het is moeilijk om tegenslag te accepteren; wanneer onze kinderen tegenslag ervaren, moeten we hen leren om hun tegenslag met gratie te accepteren—Fil. 2:3-4.
- D. Van jongs af aan behoren we onze kinderen de kans te geven hun eigen keuzes te maken; we moeten niet alle keuzes voor hen te maken tot ze achttien of twintig zijn want dan zal het onmogelijk zijn voor hen om keuzes te maken wanneer ze volwassen zijn—verw. Dt. 30:19; Jr. 21:8.
- E. Als christenen moeten we onze kinderen trainen om hun eigen zaken goed op orde te houden; we moeten hen te kans geven om voor hun persoonlijke eigendommen te zorgen, om voor hun eigen schoenen, sokken en andere zaken te zorgen; laat hen van jongs af aan weten hoe ze met dingen om moeten gaan—Spr. 22:6.

IV. De manier waarop een kind opgroeit hangt af van de sfeer in het gezin; ze moeten met liefde opgevoed worden en liefde in het gezin ervaren—verw. 1 Tes. 2:7-8:

- A. De helft van het werk van de gemeente kan gedaan worden door goede ouders; dit werk is echter nu op onze schouders omdat er niet veel goede ouders zijn—Ps. 127:3.
- B. Binnen een gezin moet er een sfeer zijn van liefde en tederheid; er moet oprechte liefde zijn—1 Tes. 2:7-8.
- C. Ouders moeten leren om vrienden voor hun kinderen te zijn; laat je kinderen zich niet van je verwijderen; maak jezelf niet ontoegankelijk; onthoudt dat vriendschap door communicatie wordt opgebouwd; het is niet aangeboren—Mt. 19:14.
- D. Wat kinderen het meest helpt is dat hun ouders tijd met hen doorbrengen; hoe meer tijd de ouders met hen doorbrengen, hoe beter:
 - 1. Soms moeten we ongedwongen gesprekken met hen hebben over uiteenlopende onderwerpen.
 - 2. Wij moeten hen toestaan om mee te doen met onze dagelijkse bezigheden en we behoren mee te doen met hun activiteiten.

Uittreksels uit de bediening:

Gods hart is om zijn economie uit te voeren. Zijn hart is niet dat we Hem altijd behagen en gelukkig maken, noch dat we goed, geestelijk, heilig of zegevierend moeten zijn. Hij verlangt noch naar een goed mens, noch naar een slecht mens, maar naar een God-mens. God heeft ons naar Zijn beeld geschapen en wilde dat we Zijn leven zouden nemen, dat wil zeggen de boom van het leven. Omdat we gevallen zijn, is God een mens geworden om ons te redden, om ons te verlossen. Hij stierf een allesomvattende dood voor ons, en Hij herrees om ons te verwekken door Gods leven en natuur in ons te geven, waardoor we God in het leven en in de natuur zijn, maar niet in de Godheid.

We moeten de Bijbel niet beschouwen als een boek dat ons leert een goed mens of een geestelijk mens te zijn. De Bijbel onthult dat God wil dat we een “Christus-mens” zijn. Een christen zijn is een Christus-man zijn, een man van Christus.

We moeten onder de indruk zijn van het feit dat de vervulling van Gods economie onze

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

samenwerking vereist. Samenwerken met God betekent samen met God gebonden zijn. We kunnen een driebenig ras ter illustratie gebruiken. De lopers in zo'n race moeten in paren lopen, waarbij elke partner één been aan één van de benen van zijn partner gebonden heeft. Om te kunnen rennen moeten de partners met elkaar samenwerken en zich niet zelfstandig bewegen. Dit is een beeld van het juiste christelijke leven. Christen zijn is samen met Christus gebonden zijn en één leven met Hem hebben.

Bij de geboorte van Samuël was de samenwerking van Hanna met God betrokken. Het oude priesterschap was muf en tanend geworden en God wilde een ander begin hebben. Voor Samuëls geboorte heeft God dingen achter de schermen in gang gezet. Aan de ene kant sloot Hij Hanna's schoot op, aan de andere kant bereidde Hij een provocateur voor (1 S. 1:5-7). Dit dwong Hanna om te bidden dat de Heer haar een mannelijk kind zou geven. In haar gebed legde zij een gelofte af en zei: "O Jehova van de heerschers, als U inderdaad naar de kwelling van Uw dienstmaagd kijkt en mij gedenkt en Uw dienstmaagd niet vergeet, maar aan Uw dienstmaagd een mannelijk kind geeft, dan zal ik hem aan Jehova geven voor alle dagen van zijn leven, en er zal geen scheermes op zijn hoofd komen" (vs. 11). Dit gebed is niet door Hanna ingewijd, maar door God. God koos Hanna omdat ze bereid was met Hem samen te werken. God verhoorde haar gebed en opende haar schoot, en Hanna werd verwekt en droeg een zoon (vs. 20). Toen bood zij volgens haar gelofte haar zoon aan God aan en plaatste hem onder de hoede van Eli. Hieruit blijkt dat Hanna, de moeder van Samuël, zeer veel met God heeft samengewerkt. Haar geval toont ons het soort personen dat God vandaag verwacht te hebben. (*Life-study of 1 & 2 Samuel*, pp. 5, 6)

* * *

De ark was een soort Christus als de belichaming van God. Het betekende ook Christus als de aanwezigheid van de Drie-enige God om bij zijn volk te zijn voor de uitvoering van zijn economie om zijn koninkrijk op aarde te vestigen. Het naar buiten brengen van de ark was alleen maar het naar buiten brengen van de aanwezigheid van God. Toen de kinderen van Israël zich met de ark van de berg Sinai begonnen te bewegen, offerde Mozes een gebed aan God en zei: "Sta op, o Jehova, en laat uw vijanden verstrooid raken" (Numeri 10:35). De ark nam de leiding om verder te reizen. De beweging van de ark was een beeld van Gods beweging op de aarde.

In 1 Samuël 4 waren de oudsten van Israël eigenlijk God aan het usurperen. Op dat moment was God niet van plan om te bewegen. De kinderen van Israël hadden geen enkele gedachte of zorg voor Gods economie, en het feit dat zij de ark naar buiten brachten, gaf aan dat zij zich God toe-eigenden voor hun veiligheid, vrede, rust en winst. Ze gebruikten God en dwongen Hem zelfs om met hen uit te gaan.

Vandaag de dag gebruiken veel christenen God door te bidden voor hun welvaart, gezondheid of familie zonder rekening te houden met Gods economie. Wanneer we God om Zijn genezing vragen, moeten we volledig verbonden zijn met Zijn economie. Als je ziek bent, moet je niet bidden voor genezing op de manier waarop je God overneemt. Integendeel, uit de diepte van je geest moet je zeggen: "Heer, ik ben hier niet op aarde voor mijn gezondheid, mijn welvaart, mijn kinderen of mijn werk. Ik ben hier voor uw economie. Wilt U nog steeds dat ik op aarde leef voor Uw economie? Ik heb Uw economie gezien, ik realiseer me dat U nazireeërs nodig heeft, en ik heb een hart om een nazireeër voor U te zijn. Als iemand die uit God is geboren en die het leven en de aard van God heeft, vraag ik U wat er in Uw hart omgaat." Als God van plan is dat u op aarde blijft leven voor zijn economie, zult u genezen worden, hetzij door een arts, hetzij op een andere manier. Het punt hier is dat we, in plaats van God te usurperen, moeten bidden, leven en personen zijn naar Gods hart en voor Zijn economie. (*Life-study of 1 & 2 Samuel*, pp. 22-23)

* * *

Om voor Christus te kunnen leven, moeten we bestaan. Zonder ons menselijk bestaan kunnen we niet leven voor Christus. Maar vandaag de dag geven de mensen in de gevallen wereld niets om hun bestaan; ze geven niet om het doel van hun bestaan. Bestaan is één ding, maar bestaan voor het

goddelijke doel is iets anders. Het doel dat God ons voor ons bestaan heeft opgedragen is om Christus te leven, om God uit te leven en om Gods getuigenis te hebben. Maar de mensen van deze wereld hebben alleen hun bestaan; ze hebben geen doel. Uiteindelijk maken ze van hun bestaan zelf het doel van hun bestaan. Ze weten niets anders dan het bestaan. Satan pakt het bestaan van de mens of van het menselijke leven op en gebruikt dit bestaan om mensen te usurperen, zodat de hele wereld zich vandaag de dag alleen nog maar bekommert om het bestaan, niet om Gods doel in het bestaan.

Alle dingen die nodig zijn voor ons menselijk bestaan moeten onder een goddelijke beperking staan. Alles wat onze behoefte te boven gaat wordt werelds, "Egyptisch", iets van de Faraos, en het frustrert ons van de economie van Gods doel. In alles moet Gods economie de doorslag geven. Ons leven moet niet zijn zoals dat van de "Egyptenaren", het wereldse volk. We hebben een plek nodig om te leven, en we moeten ons huis schoonhouden. Maar als we doorgaan met onze schoonmaak als het tijd is om naar de bijeenkomst te gaan, wordt onze schoonmaak "Egyptisch", iets anders dan de economie van Gods doel. We zijn op aarde niet voor de schoonmaak, maar voor een feest voor de Heer. Zelfs hoeveel tijd we met onze kinderen doorbrengen moet worden bepaald door Gods economie. Andere christenen mogen dan wel handelen als de mensen van de wereld, maar we moeten een heilig volk zijn, een afgescheiden volk.

Ons leven en ons bestaan zijn afhankelijk van de voorziening uit de hemelse bron, niet van de voorziening uit de wereld. Daarvoor hebben we het visioen nodig, en we hebben de uitoefening van ons geloof nodig. Mozes was een man met een groot geloof om twee miljoen mensen uit Egypte de woestijn in te leiden, waar geen aardse voorziening was voor hun menselijk bestaan. (*Life-study of Exodus*, p. 156)

* * *

De foto in deze verzen (1 S. 7:1-5) is erg mooi. Hier hebben we een volk dat terugkeert naar God en een mens - Samuël - die één was met God op aarde. We mogen zeggen dat Samuël de waarnemende God op aarde was. We kunnen tenminste zeggen dat Samuël de vertegenwoordiger was van de God in de hemel om over zijn volk op aarde te heersen. Als zo iemand begon Samuël te dienen.

Samuël was trouw aan God om te doen wat er in Gods hart en geest was. Zijn hele wezen en persoon, niet alleen zijn doen, leven en werken, waren volgens God. Samuëls wezen en Gods hart waren één. Daarom is het niet te veel om te zeggen dat Samuël, een mens volgens God, de waarnemende God op aarde was. Gods geest was Samuëls overweging. Hij had geen andere gedachte, overweging of gedachte. Zijn leven en werken waren voor het uitvoeren van wat in Gods hart was. Als gevolg daarvan was Samuël iemand die de eeuw veranderde.

In dit vervangende priesterschap zalft Samuël Saul en David tot koningen (10:1; 16:1, 13), zoals God heeft verordend dat hij voortdurend voor zijn gezalfde moet gaan (2:35b) om toezicht te houden op de koning, met inachtneming van wat de koning aan het doen was. Dit geeft aan dat Samuël, de waarnemende God op aarde, groter was dan de koning. Samuël kon zo gekwalificeerd worden omdat God hem al vele jaren perfectioneerde voor Zijn economie, niet voor iets anders.

Als Gods economie onder Zijn volk wordt uitgevoerd, zijn ze gezegend. Dit betekent dat ons welzijn, ons welzijn, geheel en al verbonden is met het uitvoeren van Gods economie. We moeten ons welzijn niet zoeken buiten Gods economie. Omdat dit verwaarloosd is en zelfs verloren is gegaan, moet het worden hersteld. Ik wil vooral tegen de jonge heiligen zeggen dat we niet mogen verwachten dat we welvaart voor onszelf hebben. Als heiligen in het herstel van de Heer mogen we eerder verwachten dat de Heer door ons heen zoveel mogelijk zal doen om Zijn economie te verwezenlijken. Dan zullen we gezegend zijn. (*Life-study of 1 & 2 Samuel*, pp. 27-30)

* * *

De gemeente kan niet doorgaan als ouders niet het gevoel hebben dat ze worden toevertrouwd. We willen niet dat onze kinderen worden gered van de wereld. Stel dat we kinderen krijgen, ze verliezen aan de wereld en dan proberen ze terug te redden. Als we dit laten gebeuren, zal het

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

evangelie nooit tot het uiterste van de aarde worden verkondigd. Onze kinderen hebben veel geleerd en we hebben jarenlang voor ze gezorgd. Deze kinderen moeten tenminste tot de Heer worden gebracht. We hebben het mis als we niet voor onze kinderen zorgen. Vergeet niet dat het de verantwoordelijkheid van de ouders is om ervoor te zorgen dat hun kinderen op de juiste manier worden behandeld.

Geef me de vrijheid om dit woord te zeggen. Door de hele kerkgeschiedenis heen is het grootste falen onder christenen het falen in het ouderschap. Dit is iets waar niemand veel om geeft. De kinderen zijn jong, ze zijn in jouw handen en kunnen zelf niet veel doen. Als je los bent van jezelf, ben je ook los van hen. We moeten ons realiseren dat ouders zelfbeheersing moeten uitoefenen en hun eigen vrijheid moeten opofferen. God heeft een menselijk lichaam, samen met zijn ziel, in onze handen gelegd. Als we geen zelfbeheersing uitoefenen en onze vrijheid niet opgeven, zullen we het in de toekomst moeilijk hebben om aan onze God te antwoorden.

KINDEREN OPVOEDEN IN DE DISCIPLINE EN VERMANING VAN DE HEER

Je moet je kinderen opvoeden in de discipline en de vermaning van de Heer (Ef. 6:4). De discipline van de Heer vertelt een persoon hoe hij zich moet gedragen. Je moet je kinderen als christenen beschouwen, niet als heidenen. De discipline van de Heer vertelt een persoon hoe hij zich als christen moet gedragen. De Heer wil dat al onze kinderen christenen worden. Hij heeft niet de bedoeling dat een van hen een niet-Joods of een niet geredde persoon is. Je moet op hen allemaal plannen maken om niet alleen christenen te worden, maar ook goede christenen. Je moet hen vertellen wat een goede christen is door hen de discipelschap van de Heer te leren. Hier moeten we kort een aantal punten behandelen.

Kinderen helpen om de juiste dingen na te streven

Het grootste ding van een kind is zijn aspiraties. Elk kind heeft een aspiratie als het jong is. Als de overheid elk kind zijn visitekaartje zou laten drukken, denk ik dat veel kinderen 'president', 'voorzitter' of 'koningin' zouden drukken. Ouders moeten hun kinderen helpen om de juiste aspiraties te hebben. Als je van de wereld houdt, zullen je kinderen waarschijnlijk de president, een miljonair of een grote academicus willen zijn. Hoe u leeft heeft invloed op de aspiraties van uw kind. Ouders moeten leren om de ambities van hun kinderen in de juiste richting te sturen. Ze moeten ernaar streven een liefhebber van de Heer te zijn. Ze moeten niet streven naar liefde voor de wereld. Je moet zo'n ambitie in hen cultiveren terwijl ze jong zijn. Laat hen zien dat het een eerbaar iets is om voor de Heer te sterven, dat het een kostbaar iets is om een martelaar voor de Heer te zijn. Je moet een voorbeeld voor hen zijn, en je moet hen vertellen wat je ambities zijn. Vertel hen wat je wilt zijn als je de kans krijgt. Vertel ze wat voor soort christen je wilt zijn. Zo kun je hun ambities in de juiste richting sturen. Hun doelen zullen veranderen, en ze zullen weten wat nobel is en wat kostbaar.

De trots van kinderen niet aanmoedigen

Kinderen hebben nog een ander probleem: ze zijn niet alleen ambitieus en ambitieus, maar ook trots op zichzelf. Ze kunnen opscheppen over hun eigen slimheid, vaardigheid of welbespraaktheid. Een kind kan veel dingen vinden om over op te scheppen. Hij kan denken dat hij een heel bijzonder persoon is. Ouders moeten hen niet ontmoedigen, maar ze moeten ook hun trots niet cultiveren. Veel ouders cultiveren de trots van hun kinderen en moedigen hen aan om achter ijdele roem dingen aan te gaan door hen te complimenteren in het bijzijn van andere mensen. We zouden hen moeten zeggen: "Er zijn veel kinderen die net als jij zijn in deze wereld." Probeer hun trots niet aan te moedigen. We moeten kinderen verlichten volgens de discipline en de vermaning van de Heer. Ze moeten in staat zijn om te denken, te spreken en alle vaardigheden te leren. Maar je moet ze vertellen dat er velen zijn die op hen lijken in deze wereld. Vernietig hun eigenwaarde niet, maar laat ze niet trots worden. Je hoeft hun eigenwaarde niet te kwetsen, maar je moet ze wel op hun trots wijzen.

Veel jongeren verlaten hun huis alleen maar om erachter te komen dat ze tien of twintig jaar in de wereld moeten doorbrengen om te leren hoe ze de dingen goed moeten doen. Tegen die tijd is het te laat. Veel jongeren hebben thuis een wild humeur. Ze zijn zo trots dat ze niet goed kunnen werken. We willen niet dat onze kinderen ontmoedigd raken, maar we willen ook niet dat ze trots zijn of denken dat ze iemand zijn.

Kinderen leren om tegenslag te accepteren en nederigheid te leren

Een christen moet weten hoe hij anderen moet waarderen. Het is gemakkelijk om te winnen, maar het is moeilijk om een nederlaag te accepteren. We kunnen kampioenen vinden die nederig zijn, maar het is zeldzaam om verliezers te vinden die niet bitter zijn. Dit is geen christelijke houding. Degenen die op sommige gebieden goed zijn, moeten leren om nederig te zijn en niet opschepperig. Tegelijkertijd moet iemand die verslagen is, leren zijn nederlaag te accepteren. Kinderen zijn erg competitief. Het is goed voor hen om competitief te zijn; ze willen winnen bij balsporten, baanwedstrijden en in hun schoolwerk. Je moet ze laten zien dat het goed voor ze is om goed te studeren op school, maar ze moeten leren om nederig te zijn. Moedig ze aan om nederig te zijn. Zeg hen dat er veel andere studenten zijn die misschien beter zijn dan zij. Als ze verslagen zijn, moet je ze leren om hun nederlaag met gratie te accepteren. Het probleem van een kind heeft vaak te maken met deze houdingen. Na een wedstrijd is de winnaar trots, terwijl de verliezer zal klagen dat de scheidsrechter niet eerlijk was of dat hij de verkeerde beoordeling had gemaakt omdat de zon in zijn gezicht scheen. Je moet ze helpen om een nederig karakter te ontwikkelen. Ze moeten onder christelijke vermaning staan en een christelijk karakter ontwikkelen. Ze kunnen winnen, en als ze verliezen kunnen ze ook anderen waarderen. Een nederlaag toegeven is een deugd. De Chinezen hebben een groot gebrek aan deze deugd. De meeste Chinezen geven anderen de schuld als ze verslagen zijn, in plaats van toe te geven met genade. Je moet je kinderen grootbrengen in de discipline en de vermaning van de Heer.

Veel kinderen zeggen dat hun leraar favoriet is als anderen het goed doen op toetsen. Als ze het zelf niet goed doen, zeggen ze dat hun leraar ze niet leuk vindt. Hier zien we de noodzaak van nederigheid. Christenen moeten de deugd hebben om de nederlaag te accepteren. Als anderen goed zijn, moeten we onmiddellijk zeggen dat ze goed zijn. We moeten ook de nederlaag accepteren en toegeven dat anderen slimmer, harder werken, of beter zijn dan wij. Het is een christelijke deugd om een nederlaag te accepteren. Als we winnen, moeten we niet op alle anderen neerkijken. Deze houding is een christen onwaardig. Als anderen beter zijn dan wij, moeten we ze waarderen. Anderen kunnen hoger springen of sterker zijn dan wij. We moeten onze kinderen opleiden om prestaties in anderen te erkennen, terwijl ze nog thuis bij ons wonen. Deze training zal hen helpen zichzelf te begrijpen als ze als christen opgroeien. We moeten onszelf kennen en degenen die beter zijn dan wij waarderen. Als onze kinderen zo zijn, zal het voor hen gemakkelijk zijn om geestelijke dingen te ervaren.

Kinderen leren om te kiezen

Ik hoop dat we hier aandacht aan zullen besteden. In veel opzichten moeten we onze kinderen onderwijzen volgens de discipline van de Heer. Vanaf hun jeugd moeten we hen de kans geven om hun eigen keuzes te maken. We moeten niet elke keuze voor hen maken tot ze achttien of twintig jaar oud zijn. Als we dat doen, is het voor hen onmogelijk om beslissingen te nemen als ze opgroeien. We moeten hen altijd de kans geven om beslissingen te nemen. Geef ze de kans om te kiezen wat ze leuk vinden en wat ze niet leuk vinden. We moeten ze laten zien of hun keuzes juist zijn. Geef ze de kans om te kiezen en laat ze dan de juiste keuze zien. Laat ze het zelf zien. Sommigen vinden het leuk om korte jurken te dragen. Sommigen geven de voorkeur aan één soort kleur, terwijl anderen een ander soort kleur verkiezen. Laat ze zelf de keuzes maken.

Sommige mensen geven hun kinderen niet de kans om keuzes te maken. Het gevolg is dat wanneer hun kinderen in de twintig zijn en met iemand trouwen, ze niet weten hoe ze het hoofd moeten zijn.

Je kunt ze vertellen dat de man het hoofd van de vrouw is, maar ze zullen niet weten hoe ze het hoofd moeten zijn. Je moet ze niet laten wachten tot ze getrouwd zijn om erachter te komen dat ze niet weten hoe ze het hoofd moeten zijn. Als het al mogelijk is, geef uw kinderen dan voldoende gelegenheid om beslissingen te nemen. Als ze opgroeien, zullen ze weten wat ze moeten doen. Ze zullen weten wat er mis is en wat goed is. Geef een kind de kans om keuzes te maken vanaf het moment dat hij jong is. Ik zal een woord zeggen tegen iedereen die kinderen heeft: “Geef ze een kans om te kiezen.” Anders zullen veel Chinese kinderen beschadigd raken als ze opgroeien. De schade manifesteert zich vaak als de kinderen tussen de achttien en twintig jaar oud zijn. Ze handelen op deze leeftijd op onverantwoorde manier omdat ze nooit zijn opgeroepen tot het maken van keuzes. We moeten onze kinderen onderwijzen volgens de discipline van de Heer. We moeten onze kinderen leren om keuzes te maken in plaats van alle keuzes voor hen te maken. We moeten onze kinderen laten weten of ze de juiste keuzes hebben gemaakt.

Kinderen leren voor dingen te zorgen

We moeten onze kinderen ook leren hoe ze met dingen om moeten gaan. We moeten hen de kans geven om voor hun persoonlijke bezittingen te zorgen, om hun eigen schoenen, sokken en andere zaken te beheren. Geef ze een beetje instructie en laat ze dan proberen de dingen zelf te beheren. Laat ze weten hoe ze de dingen vanaf hun jeugd moeten aanpakken. Sommige kinderen hebben een slechte start omdat hun vaders blindelings van ze houden en niet weten hoe ze ze moeten trainen. Als christenen moeten we onze kinderen opleiden om goed met hun dingen om te gaan.

Ik geloof dat als de Heer ons genadig is, we de helft van onze toename zullen krijgen van onze eigen kinderen en de andere helft van de “zee” (d.w.z. de wereld). Als alle toename uit de zee komt en geen enkele uit onze eigen kinderen, zullen we geen sterke gemeente hebben. De generatie van Paulus zou direct van de wereld gered kunnen worden, maar de generatie na Paulus, mannen als Timoteüs, kwamen via hun familie binnen. We kunnen niet verwachten dat onze aanwas altijd uit de wereld komt. We moeten verwachten dat de tweede generatie, mannen als Timothy, uit onze eigen familie komt. Gods evangelie redt de mensen van de wereld, maar we moeten ook mensen als Timoteüs binnenhalen. Voordat de gemeente rijk zal zijn, moeten er grootmoeders als Lois en moeders als Eunice zijn die hun kinderen opvoeden, opbouwen en grootbrengen in de discipline van de Heer. Als er geen zulke mensen zijn, zal de gemeente nooit rijk zijn. We moeten onze kinderen de kans geven om de dingen uit hun jeugd te beheren. We moeten hen de kans geven om de dingen zelf te leren regelen. Houd regelmatig gezinsbijeenkomsten en laat de kinderen beslissingen nemen. Als we het meubilair moeten herschikken, betrek hen dan bij de herinrichting. Als we de kast moeten herinrichten, betrek ze dan bij de herinrichting. Leer hen de dingen te beheren. Of we nu dochters of zonen hebben, we moeten ze leren om dingen te beheren. Dan worden ze in de toekomst een goede man of een goede vrouw.

Wat is onze situatie vandaag? Meisjes moeten door hun moeder worden verzorgd. Maar veel moeders zorgen niet voor hen, en de last wordt overgedragen aan de gemeente. Jongens zouden door hun vaders moeten worden verzorgd. Maar veel vaders zorgen niet voor hen, en de last wordt ook doorgegeven aan de gemeente. Als gevolg daarvan verdubbelt de zakelijke last van de gemeente, als mannen worden gered en in de gemeente worden gebracht. Dit komt omdat degenen die ouders zijn niet goed leven als christelijke ouders. Nadat de gemeente het evangelie heeft verkondigd en de mannen heeft gered, moet zij zich bezighouden met allerlei gezinsproblemen die met deze mannen samenhangen. Maar als ouders verantwoordelijk zijn voor de juiste verzorging van hun kinderen, en als de kinderen in de gemeente worden opgevoed, is de gemeente voor de helft van haar lasten verlost. In Sjanghai heb ik vaak het gevoel gehad dat de werkers de vele zaken die zij behandelen niet zouden moeten afhandelen; die zaken zouden door de ouders moeten worden afgehandeld. De ouders leren hun kinderen niet goed, en deze kinderen drijven de wereld in. Het gevolg hiervan is dat we hen moeten redden van de wereld en de last van het lesgeven aan hen zelf moeten oppakken. Dit scheidt veel werk voor de gemeente.

DE SFEER BINNEN HET GEZIN IS EEN SFEER VAN LIEFDE

De sfeer in de familie moet er een zijn van liefde. Sommigen worden psychologisch abnormaal of teruggetrokken omdat ze thuis geen liefde hebben.

De manier waarop een kind opgroeit hangt af van de sfeer in zijn familie. Als een kind geen verzorgende liefde krijgt terwijl hij opgroeit, zal hij koppig, individualistisch en opstandig worden. Veel mensen kunnen niet opschieten met anderen in hun volwassen leven omdat ze als kind geen liefde in het gezin hebben ervaren. Ze zagen alleen ruzies, ruzies en gevechten in het gezin. Kinderen uit zulke gezinnen groeien abnormaal op. Degenen die uit zulke abnormale gezinnen komen, groeien zeker op tot eenzame mensen. Ze zullen vijandig staan tegenover anderen. Omdat ze zich in hun hart minderwaardig voelen, proberen ze hun zelfbeeld op te krikken door zichzelf beter te beschouwen dan anderen. Iedereen die een minderwaardigheidscomplex heeft, heeft de neiging om zichzelf te verheffen. Dit is hun middel om hun eigen minderwaardigheid te compenseren.

Veel slechte elementen in de samenleving, zoals rovers en rebellen, komen uit gezinnen die geen liefde kennen. Hun persoonlijkheid raakt verwrongen en ze keren zich tegen hun medemens als ze opgroeien. Als ze naar de gemeente komen, brengen ze hun problemen met zich mee. Ik heb het gevoel dat de helft van het werk van de gemeente gedaan kan worden door goede ouders. Maar dit werk valt vandaag de dag op onze schouders omdat er weinig goede ouders zijn. Nieuwe gelovigen moeten zien dat ze hun kinderen op een goede manier behandelen. Een gezin moet gevuld zijn met een sfeer van liefde en tederheid. Er moet echte liefde zijn. Kinderen die uit zulke gezinnen opgroeien, zullen normale personen worden.

Ouders moeten leren om vrienden te zijn voor hun kinderen. Laat uw kinderen nooit afstand nemen van u. Maak jezelf nooit ongenaakbaar. Vergeet niet dat vriendschap gebaseerd is op communicatie; het komt niet door geboorte. U moet leren uw kinderen te benaderen. Help ze graag, zodat ze je kunnen vertellen wanneer ze problemen hebben en je raad kunnen vragen wanneer ze zwak zijn. Ze moeten niet naar anderen toe gaan als ze zwak zijn. Ze moeten in staat zijn om u te vertellen wat hun successen zijn en wat hun mislukkingen zijn. Je moet hun goede vriend zijn, de aanspreekbare en behulpzame voor hen. Ze zouden naar je moeten kijken als ze zwak zijn en gemeenschap met je moeten hebben als ze succesvol zijn. We moeten vrienden voor hen zijn. Als ze zwak zijn, moeten ze bij ons kunnen komen voor hulp. We moeten geen rechter op de troon zijn, maar een hulp voor hen. We moeten er zijn wanneer ze hulp nodig hebben, en we moeten met hen kunnen gaan zitten en problemen met hen bespreken. Ze moeten ons als vrienden om raad kunnen vragen. In een gezin moeten de ouders zoveel vertrouwen in hun kinderen hebben dat ze hun vrienden worden. Als een ouder dit doet, zal hij of zij het juiste hebben gedaan.

Je moet deze les leren van de tijd dat de kinderen jong zijn. Hoe dierbaar en dichtbij je kinderen zijn, hangt af van hoe je ze de eerste twintig jaar van hun leven behandelt. Als ze de eerste twintig jaar van hun leven niet bij je in de buurt zijn, zullen ze niet bij je in de buurt zijn als ze dertig of veertig jaar oud zijn. Ze zullen steeds verder van je afdrijven. Veel kinderen houden er niet van om in de buurt van hun ouders te zijn. Ze zijn geen vrienden voor hen en er is geen lieve relatie tussen hen. Ze gaan naar hun ouders als ze problemen hebben op een manier die lijkt op een crimineel die voor de rechter gaat. Je moet zodanig werken dat je kinderen eerst je advies komen vragen als ze problemen hebben. Ze moeten zich op hun gemak voelen om je in vertrouwen te nemen. Als u dit kunt bereiken, zult u weinig problemen in uw gezin vinden. In feite worden alle problemen opgelost. (*Messages for Building Up New Believers*, vol. 2, pp. 522-523, 536, 537-541, 544-546)

* * *

Vraag: Hoe kan een oudere die een vader is, voor zijn familie zorgen en ook altijd beschikbaar zijn om de heiligen te helpen?

Antwoord: Het is moeilijk om een opziener te zijn. Het meest nuttige voor kinderen is dat hun ouders tijd met hen doorbrengen. Bij hen zitten, observeren wat ze doen en hen instrueren is de beste aanmoediging voor hen en voorkomt dat ze inactief zijn. Soms moeten we vrijuit met hen

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

praten over uiteenlopende onderwerpen. Als we dat doen, zullen ze blij zijn. Alle kinderen vinden het leuk om te leren. De behoefte met onze kinderen is eindeloos. Hoe meer tijd we met hen doorbrengen, hoe beter. We moeten hen toestaan om deel te nemen aan onze dagelijkse activiteiten, en we zouden hen moeten vergezellen in hun activiteiten. Maar er moet ook een oudere beschikbaar zijn om de heiligen te helpen. Om voor deze beide behoeften te zorgen, moeten we leren om met de Heer in gemeenschap te treden en Zijn leiding te volgen. Wat ik heb gedeeld met betrekking tot het oudstenschap zijn principes. We hebben de leiding van de Heer nodig voor specifieke situaties. (*Basic Principles Concerning the Eldership*, pp. 57-58)